

STORTINGET

Innst. 166 L

(2018–2019)

Innstilling til Stortinget
fra finanskomiteen

Prop. 7 L (2018–2019)

Innstilling fra finanskomiteen om Lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven)

Til Stortinget

1. Sammendrag

1.1 Hovedinnhold

Finansdepartementet foreslår i proposisjonen ny lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør (verdipapirsentrallov). Loven erstatter lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven). Den nye verdipapirsentralloven består for det første av en inkorporasjonsbestemmelse som gjør Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (heretter omtalt som verdipapirsentralforordningen, forordningen og CSDR) til norsk lov. For det andre består forslaget til ny verdipapirsentrallov av bestemmelser som supplerer reglene i forordningen. Mange av bestemmelsene viderefører deler av gjeldende verdipapirregisterlov.

Verdipapirsentralforordningen ble vedtatt i EU 23. juli 2014. Verdipapirsentraler har vært svært ulikt regulert i medlemsstatene. Forordningen utgjør den første generelle, felles reguleringen av verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør i EU. I motsetning til gjeldende verdipapirregisterlov, som bare regulerer verdipapirregistre/verdipapirsentraler, regulerer forordningen både

verdipapiroppgjør og verdipapirregistre/verdipapirsentraler.

Forordningen er EØS-relevant, innlemmet i EØS-avtalen (etter at proposisjonen var fremmet med forbehold om Stortingets samtykke), og det legges opp til at den skal gjennomføres i norsk rett. Forordningen i uoffisiell norsk oversettelse følger vedlagt proposisjonen.

Et overordnet formål med forordningen er å fremme et sikkert, effektivt og velfungerende verdipapiroppgjør. Videre er det ifølge forordningen ønskelig med et åpent indre marked for verdipapirsentraltjenester, der det skal være like enkelt for en investor å investere i finansielle instrumenter utstedt i andre EU-stater som i finansielle instrumenter utstedt i hjemstaten. Det er også et overordnet formål å redusere risikoen og kostnadene ved grensekryssende verdipapiroppgjør. Dessuten er det et uttalt mål med forordningen å fremme konkurranse mellom verdipapirsentraler, blant annet for å gi markedsaktørene mulighet til å velge leverandør, slik at avhengigheten av ett infrastrukturforetak reduseres.

Prinsippet om at verdipapirregistre/verdipapirsentraler skal være konkurranseutsatt, er allerede i en viss utstrekning gjennomført i norsk rett, men ikke på grenseoverskridende basis. Ved verdipapirregisterloven av 2002 ble Verdipapirsentralens monopol opphevet, og Verdipapirsentralen ASA ble privatisert.

Forordningen må gjennomføres i norsk rett slik den er. I proposisjonen foreslås det å inkorporere verdipapirsentralforordningen i ny verdipapirsentrallov. Det innebærer at forordningen med de EØS-tilpasninger som avtales ved innlemmelse av forordningen i EØS-avtalen, gjøres gjeldende som norsk rett uten omskrivninger.

En del av bestemmelsene fra verdipapirregisterloven 2002 foreslås videreført i den nye loven, ettersom de

regulerer forhold som ikke er omfattet av verdipapirsentralforordningen. Dette gjelder blant annet bestemmelser om registrering av rettigheter på verdipapirkontoer, rettsvirkninger av registrering, herunder rettsvernsvirkninger, verdipapirsentralers erstatningsansvar, taushetsplikt for ansatte i verdipapirsentraler og rett til innsyn i opplysninger fra verdipapirsentraler. Departementet foreslår videre nye regler om avvikling og krisehåndtering av verdipapirsentraler. Dette er ikke regulert i forordningen. Videre forutsetter forordningen at det gis nasjonale regler om tilsyn og sanksjoner, og det foreslås regler om dette i proposisjonen. Forordningen åpner også for at medlemsstatene kan beholde ordningen med kontoførere. Departementet foreslår at adgangen benyttes. Det foreslås også endringer i andre lover, herunder aksjelovene. De delene av proposisjonen som gjelder aksjeloven og allmennaksjeloven, er utarbeidet i samarbeid med Nærings- og fiskeridepartementet, som har ansvar for aksjelovene.

Forordningen inneholder krav om tillatelse for verdipapirsentraler. Dette er behandlet i proposisjonens kapittel 8. Verdipapirsentraler må søke om tillatelse fra vedkommende myndigheter i sin hjemstat. Ifølge forordningen er en verdipapirsentral et foretak som opererer et verdipapiroppgjørssystem, og som i tillegg tilbyr minst en av de to andre hovedtjenestene første innføring av finansielle instrumenter i et kontobasert system (innføringstjeneste) og levering og vedlikehold av verdipapirkonti på øverste nivå (sentral kontoføringstjeneste). Hva som er konsesjonspliktige tjenester etter forordningen, avviker vesentlig fra gjeldende verdipapirregisterlov, som knytter konsesjonsplikten til å drive et verdipapirregister med rettsvirkninger i form av blant annet rettsvern. Ifølge forordningen kan en verdipapirsentral som har fått tillatelse fra myndighetene i hjemstaten, tilby tjenester i andre medlemsstater direkte grensekryssende eller ved å etablere en filial. Dersom en verdipapirsentral ønsker å tilby hovedtjenestene innføringstjeneste og sentral kontoføringstjeneste for finansielle instrumenter som er utstedt etter lovgivningen i en annen medlemsstat, må den melde fra til myndighetene i sin hjemstat. Myndighetene i verdipapirsentralens hjemstat skal underrette myndighetene i vertsstaten der verdipapirsentralen vil yte innføringstjeneste og sentral kontoføringstjeneste for finansielle instrumenter som er utstedt etter lovgivningen i en annen medlemsstat. En verdipapirsentral må også melde fra til myndighetene i sin hjemstat dersom den vil etablere en filial i en annen medlemsstat. Forordningen inneholder dessuten regler om tilbakekall av tillatelse og verdipapirsentralers adgang til å drive annen virksomhet enn nevnte hovedtjenester.

Forordningen inneholder også organisatoriske krav for verdipapirsentraler. Forordningen krever blant annet at den øverste ledelsen og styret i en verdipapirsentral

skal være skikket og ha hederlig vandel. Videre skal verdipapirsentralens aksjeeiere og personer som er i en slik posisjon at de kan øve innflytelse over ledelsen i en verdipapirsentral, være skikket. Forordningen inneholder også bestemmelser om blant annet risikostyring, internkontroll, interessekonflikter og adgangen til å utkontraktere oppgaver til andre foretak.

Forordningen inneholder regler om verdipapirsentralenes virksomhetsutøvelse og krever blant annet at verdipapirsentralene offentliggjør opplysninger om prisene for hovedtjenestene. Forordningen inneholder også bestemmelser om hva som kreves for å bli deltaker i et verdipapiroppgjørssystem. Videre inneholder forordningen regler som skal sikre verdipapirutsteders integritet. Blant annet skal verdipapirsentralene ha egnede avstemmingsprosedyrer for å kontrollere at det antall verdipapirer som utgjør en verdipapirutstedelse, og som er levert til verdipapirsentralen, tilsvarer summen av de verdipapirene som er registrert på verdipapirkontoene. Forordningen regulerer i liten grad kontohold. Departementet foreslår å videreføre hovedtrekkene i gjeldende regler om blant annet hvem som kan melde registreringer på verdipapirkontoer, og hvilke opplysninger som skal registreres med videre.

Forordningen inneholder flere bestemmelser som skal sikre at de som ønsker tilgang til verdipapirsentraler, får det. Dette gjelder både utstedere av verdipapirer, andre verdipapirsentraler, markedsplasser og sentrale motparter. Forordningen inneholder ikke bestemmelser om investorers rett til å få tilgang til verdipapirsentraler, det vil si rett til å få opprettet konto. Departementet foreslår å videreføre gjeldende regler om dette med noen mindre justeringer. Dette er nærmere omtalt i proposisjonens kapittel 12.

Forordningen krever at deltakerne i et verdipapiroppgjørssystem minst skal tilby sine kunder valget mellom to ulike kontroløsninger. Det er samlekontoer, der finansielle instrumenter som tilhører ulike kunder står på samme verdipapirkonto, og individuelle kundekontoer, der det skal være mulig å atskille finansielle instrumenter som tilhører hver av kundene. Forordningen tillater ikke at medlemsstatene innfører nye forbud mot forvalterregistrering, men det er på visse vilkår adgang til å videreføre gjeldende regler om dette. Departementet foreslår ikke endringer i gjeldende forbud i allmennaksjeloven mot forvalterregistrering for norske investorer i aksjer i norske allmennaksjeselskaper. Forbudet gjelder tilsvarende for aksjeselskaper som har valgt å innføre sine aksjer i en verdipapirsentral. Departementet foreslår også å videreføre gjeldende regler om at verdipapirsentraler plikter å tilby enkeltkontoer som står i investorens navn og forvalterkontoer.

I proposisjonens kapittel 15 behandles forordningens og lovens regler om adgang og plikt til å innføre visse finansielle instrumenter i en verdipapirsentral. Når

transaksjoner i omsettelige verdipapirer gjennomføres på en handelsplass, skal utstederen sørge for at verdipapirene registreres i kontobasert form i en verdipapirsentral, jf. forordningen art. 3. Tilsvarende gjelder der som omsettelige verdipapirer overføres som følge av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse. Utstedere av verdipapirer som er tatt opp til notering på regulerte markeder eller multilaterale handelsfasiliteter, eller som handles på handelsplasser, har rett til få sine verdipapirer innført i en verdipapirsentral som er opprettet eller anerkjent etter forordningen, jf. art. 49. Utstederens rett til å velge mellom verdipapirsentraler gjelder ikke ubetinget. Det fremgår av forordningen at selskapsretten og annen tilsvarende lovgivning i medlemsstaten der verdipapirene er utstedt, fortsatt får anvendelse, jf. art. 49 og art. 23. Utstederen må derfor velge en verdipapirsentral som kan sikre at nasjonal selskapsrett fortsatt blir overholdt. Departementet foreslår dessuten å videreføre plikten til å innføre ihendehaverobligasjoner og aksjer i allmennaksjeselskaper som ikke er omfattet av registreringsplikten etter forordningen, i en verdipapirsentral, men slik at utstederen kan velge mellom verdipapirsentraler som har godkjennelse eller anerkjennelse etter forordningen.

Skattemessige forhold behandles i proposisjonen kapittel 16.

Forordningen art. 31 åpner for at medlemsstatene kan beholde en ordning der andre enn verdipapirsentralen foretar direkte registreringer i på verdipapirkontoer i verdipapirsentralen uten at det anses som utkontraktering. Det følger av forordningen at medlemsstater som tillater at andre enn verdipapirsentraler yter det som er hovedtjenester etter forordningen, blant annet skal fastsette i sin lovgivning hvilke krav som gjelder. Departementet foreslår at adgangen til å bruke kontoførere etter art. 31 benyttes. Departementet foreslår videre at verdipapirsentralen fortsatt kan velge selv hvorvidt den vil bruke kontoførere. Det foreslås dessuten lovbestemmelser om kontoførernes plikter og om oppgave- og ansvarsforholdet mellom kontoførerne og verdipapirsentralen. Videre foreslås det regler om tillatelse til å være kontofører, tilbakekall av tillatelse og avviking av ordningen med kontoførere.

I proposisjonen kapittel 18 behandles rettsvirkninger av registreringer i en verdipapirsentral, herunder rettsvern. Forordningen regulerer ikke de privatrettslige virkningene av registreringer på verdipapirkontoer i en verdipapirsentral. I kapittelet drøfter departementet alternative løsninger til å videreføre dagens ordning, der rettsvirkninger inntreer ved registrering i et verdipapirregister / en verdipapirsentral. I den sammenheng vurderes det blant annet om rettsvernsakten for rettigheter til aksjer som er innført i en verdipapirsentral, i stedet bør være melding til utstederen. Det vurderes også om det bør etableres et rettighetsregister i offentlig eller pri-

vat regi, som er uavhengig av verdipapirsentralene der de finansielle instrumentene er innført. Departementet foreslår å videreføre gjeldende ordning der rettsvirkninger inntreer ved registrering på en verdipapirkonto i en verdipapirsentral. Departementet foreslår noen mindre endringer i de materielle reglene om rettsvern.

Taushetsplikt for ansatte med flere i verdipapirsentraler, og rett til innsyn i opplysninger, reguleres ikke av forordningen. Gjeldende bestemmelser foreslås i hovedtrekk videreført, men slik at det foreslås en ny bestemmelse om taushetsplikt ved varsling om overtredelser. Videre foreslås det at Norges Bank får en elektronisk tilgang til opplysninger tilsvarende det Finanstilsynet har etter gjeldende regler. Det foreslås også enkelte nye bestemmelser om rett til innsyn om eiere og rettighetshavere til finansielle instrumenter utstedt etter selskapsretten eller tilsvarende lovgivning i andre land.

Verdipapirsentralers erstatningsansvar reguleres heller ikke av forordningen. Departementet foreslår i hovedsak å videreføre reglene i gjeldende verdipapirregisterlov om verdipapirsentralers erstatningsansvar. Videre foreslås det en ny bestemmelse om kontoførernes erstatningsansvar.

Departementet foreslår i hovedsak å videreføre gjeldende regler om avviking av verdipapirsentraler, mens reglene om krisehåndtering foreslås lagt nært opptil lovreglene om krisehåndtering av banker og kredittforetak, som Stortinget vedtok i lov 23. mars 2018, jf. Prop. 159 L (2016–2017). Forordningens regler om blant annet gjenoppbyggings- og krisetiltaksplaner for verdipapirsentraler passer godt med kravene i, og den tilsynmessige oppfølgingen som vil bli etablert i medhold av, sistnevnte lovregler. For å sikre klarhet og forutsigbarhet foreslår departementet at det kan angis i forskrift hvilke deler av krisehåndteringsregelverket som skal gjelde for verdipapirsentraler.

Departementet foreslår også regler om tilsyn og sanksjoner. Det foreslås at Finanstilsynet utpekes som vedkommende myndighet etter forordningen, og at Finanstilsynet fører tilsyn med at verdipapirsentralloven overholdes. Det foreslås å videreføre gjeldende regler om opplysningsplikt overfor Finanstilsynet, pålegg om retting, adgang til å sperre en forvalterkonto og pålegg om at stemmerettighetene til aksjer i en verdipapirsentral ikke kan utøves ved erverv av aksjer uten å være skikket med videre. Departementet foreslår videre en ny bestemmelse som gir Finanstilsynet hjemmel til å illegge overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon for visse overtredelser av forordningen og verdipapirsentralloven. Departementet foreslår også en ny bestemmelse om forbud mot å ha ledelsesfunksjoner i verdipapirsentraler og utpekte kredittinstitusjoner.

1.2 Bakgrunn

1.2.1 Verdpapirsentralforordningen (forordning (EU) 909/2014)

De siste årene er det vedtatt flere rettsakter i EU som gjelder infrastrukturen på verdipapirmarkedet. Rådet understreket i sine konklusjoner 2. desember 2008 behovet for å øke sikkerheten og soliditeten i oppgjørssystemer for verdipapirer, og for å redusere juridiske hindre «post-trade» i EU. Videre oppfordret Rådet for finansiell stabilitet 20. oktober 2010 til å styrke sentral infrastruktur, og krevde at de eksisterende standardene skulle revideres og forbedres. I april 2012 vedtok Den internasjonale oppgjørsbanks komité for oppgjør- og betalingssystemer (BIS) og Den internasjonale organisasjon for tilsynsmyndigheter på verdipapirirområdet (IOSCO) globale standarder for infrastruktur på finansmarkedene. Verdpapirsentralforordningen skal være i samsvar med disse standardene, jf. punkt 6 i fortalen til forordningen.

Forslag til forordning om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler ble lagt frem i mars 2012. Etter forhandlinger i Europaparlamentet og Rådet ble forordningen vedtatt i EU 23. juli 2014. Forordningen ble publisert i europeiske retts Tidende 28. august 2014 og trådte i kraft i EU 17. september 2014.

Verdpapirsentraler har vært svært ulikt regulert i medlemsstatene. Forordningen utgjør den første generelle, felles reguleringen av verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør i EU. Verdpapirsentralforordningen regulerer både verdipapiroppgjør og verdipapirregistre/verdpapirsentraler. Forordningen pålegger ikke bare verdipapirsentraler plikter, men også utstedere av finansielle instrumenter, markedsplasser, sentrale motparter, verdipapirforetak og visse kredittinstitusjoner. Forordningen kan også få virkninger for andre aktører, herunder investorer i finansielle instrumenter.

Forordningen er EØS-relevant, men er foreløpig ikke innlemmet i EØS-avtalen.

Et overordnet formål med forordningen er å fremme et sikkert, effektivt og velfungerende verdipapiroppgjør. Oppgjørssystemene som drives av verdipapirsentraler, er ifølge fortalen til forordningen systemviktige for et velfungerende verdipapirmarked, fordi de utfører viktige tjenester i forbindelse med utstedelse, oppgjør, sikkerhetsstillelse og oppbevaring av finansielle instrumenter. Videre er det ifølge forordningen ønskelig med et åpent indre marked for verdipapirsentraltjenester, der det skal være like enkelt for en investor å investere i finansielle instrumenter utstedt i andre EU-stater som i finansielle instrumenter utstedt i hjemstaten. Det er også et overordnet formål med forordningen å redusere risikoen og kostnadene ved grensekryssende verdipapiroppgjør. Dessuten er det et uttalt mål med forordnin-

gen å fremme konkurranse mellom verdipapirsentraler, blant annet for å gi markedsaktørene mulighet til å velge leverandør, slik at avhengigheten av ett infrastrukturforetak reduseres.

EU-kommisjonen har så langt vedtatt to gjennomføringsforordninger og fem delegerede kommisjonsforordninger til verdpapirsentralforordningen:

- Kommisjonsforordning (EU) 2017/389, som gjelder parametre for beregning av bøter for falte handler mv.
- Kommisjonsforordning (EU) 2017/390, som inneholder tekniske standarder om kapitalkrav for verdipapirsentraler og utpekte kredittinstitusjoner som tilbyr tilknyttede banktjenester
- Kommisjonsforordning (EU) 2017/391, som inneholder tekniske standarder som spesifiserer ytterligere krav til innholdet i rapporteringen av internoppgjør
- Kommisjonsforordning (EU) 2017/392, som inneholder tekniske standarder om tillatelse, tilsyn og operasjonelle krav for verdipapirsentraler
- Kommisjonsforordning (EU) 2017/393, som inneholder tekniske standarder for skjemaer og prosedyrer for rapportering og overføring av informasjon om internoppgjør
- Kommisjonsforordning (EU) 2017/394, som inneholder tekniske standarder om standardskjemaer, prosedyrer mv. for tillatelse, samarbeid mellom myndigheter i vertsstaten og medlemsstaten mv.
- Kommisjonsforordning (EU) 2018/1229, som inneholder tekniske standarder om oppgjørdsdisiplin.

1.2.2 Arbeidsgruppe

Finansdepartementet ba i brev 25. september 2015 Finanstilsynet om å nedsette og lede en arbeidsgruppe som skulle vurdere, og komme med forslag til, regler for gjennomføring av forventede EØS-forpliktelser som tilsvarende verdipapirsentralforordningen i norsk rett. I oppdragsbrevet fremgikk også at arbeidsgruppen skulle vurdere nødvendige konsekvensjusteringer i verdipapirregisterloven og annet tilstøtende regelverk.

Den samme arbeidsgruppen fikk også i oppdrag å utrede spørsmål om innsyn i hvem som er eiere av obligasjoner. Denne delen av oppdraget er ikke behandlet i foreliggende proposisjon og er derfor ikke omtalt nærmere.

Arbeidsgruppen ble nedsatt av Finanstilsynet høsten 2015.

Arbeidsgruppen hadde opprinnelig frist til 1. juli 2016 for å levere sin rapport, men fikk utsatt fristen til 1. november 2016.

Arbeidsgruppens rapport ble avgitt til Finanstilsynet 3. november 2016 og oversendt Finansdepartementet ved e-post samme dag. Rapporten vil i det følgende

bli omtalt som arbeidsgruppens rapport, rapporten og høringsforslaget.

1.2.3 Høring

Finansdepartementet sendte arbeidsgruppens rapport på alminnelig høring ved brev 8. november 2016. Høringsfristen var 8. februar 2017.

Departementet har i tillegg hatt på høring forslag til lovbestemmelser om utmåling av overtredelsesgebyr etter blant annet verdipapirregisterloven/verdipapirsentralloven, jf. høringsbrev 16. mai 2017. Høringsmerknadene som gjelder utmåling av overtredelsesgebyr etter verdipapirsentralloven, er omtalt nærmere i kapittel 21 om tilsyn og sanksjoner, se særlig underkapittel 21.3.6 og 21.5.6 i proposisjonen.

2. Komiteens merknader

2.1 Overordnet

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fredric Holen Bjørdal, Svein Roald Hansen, Ingrid Heggø, Kjell-Idar Juvik og Rigmor Aasrud, fra Høyre, Elin Rodum Agdestein, lederen Henrik Asheim, Vetle Wang Soleim, Aleksander Stokkebø og Camilla Strandskog, fra Fremskrittspartiet, Sivert Bjørnstad, Bård Hoksrud og Jan Steinar Engeli Johansen, fra Senterpartiet, Sigbjørn Gjelsvik og Trygve Slagsvold Vedum, fra Sosialistisk Venstreparti, Kari Elisabeth Kaski, fra Venstre, Abid Q. Raja, fra Kristelig Folkeparti, Tore Storehaug, fra Miljøpartiet De Grønne, Une Bastholm, og fra Rødt, Bjørnar Moxnes, viser til Prop. 7 L (2018–2019) Lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven).

Komiteen viser til at verdipapirsentralforordningen (CSDR) ble vedtatt i EU 23. juli 2014 og har trådt i kraft. Komiteen viser til at verdipapirsentraler har vært svært ulikt regulert i medlemsstatene, og har merket seg at verdipapirsentralforordningen utgjør den første generelle, felles reguleringen av verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør i EU. Komiteen har merket seg at det uttalte formålet med forordningen er å fremme et sikkert, effektivt og velfungerende verdipapiroppgjør.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, mener dette er viktig for tilliten og virkemåten også til det norske verdipapirmarkedet.

Flertallet viser videre til at lovforslaget således gjennomfører EØS-forpliktelser som svarer til EUs verdipapirsentralforordning (CSDR) i norsk rett.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet,

Venstre og Kristelig Folkeparti, viser til at norske myndigheter selv kan regulere forhold av betydning for verdipapirregistrering og verdipapiroppgjør som ikke direkte reguleres av CSDR. Reguleringen kan imidlertid ikke være i strid med formålet bak CSDR og må være i overensstemmelse med generelle EØS-rettslige prinsipper. Dette flertallet legger til grunn at det nasjonale handlingsrommet brukes der dette er hensiktsmessig.

2.2 Hovedtrekk

Komiteen viser til at hovedtrekket i proposisjonen er en inkorporasjonsbestemmelse som gjør Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 909/2014 om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 til norsk lov. Videre består forslaget til ny verdipapirsentrallov av bestemmelser som supplerer reglene i forordningen. Mange av bestemmelsene viderefører deler av gjeldende verdipapirregisterlov.

Komiteen har merket seg at dette blant annet gjelder bestemmelser om registrering av rettigheter på verdipapirkontoer, rettsvirkninger av registrering som rettsvernsvirkninger, verdipapirsentralers erstatningsansvar, taushetsplikt for ansatte i verdipapirsentraler og rett til innsyn i opplysninger fra verdipapirsentraler.

Videre har komiteen merket seg at handlefriheten i forordningen er benyttet slik at kontoførerordningen videreføres. Det betyr at kontoførere som banker, verdipapirforetak eller forvaltningsselskaper kan ha kontakten med verdipapirsentralen på vegne av den enkelte investor og utsteder uten at dette anses som utkontrahering fra verdipapirsentralen.

2.3 Politiattest

Komiteen fremmer følgende forslag:

«I forslag til lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven) gjøres følgende endring:

§ 2-1 annet ledd om hvem som skal fremlegge politiattest, skal lyde:

Styremedlemmer, daglig leder og andre som deltar i den faktiske ledelsen i en verdipapirsentral skal fremlegge ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmet fra Rødt, viser til at § 2-1 annet ledd i forslaget om hvem som skal fremlegge politiattest, lyder:

«Styremedlemmer og daglig leder i en verdipapirsentral skal fremlegge ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40.»

Flertallet viser til at det klart går frem av forarbeidene at § 2-1 skal inkludere andre som deltar i den faktiske ledelsen i verdipapirsentralen.

2.4 Kontraheringsplikt

Komiteen viser til lovforslaget § 4-2 om verdipapirsentralens kontraheringsplikt overfor kontohavere, som omhandler investorers rett til konto. Komiteen understreker at regjeringens forslag innebærer at det foretas en avveining mellom hensynet til investorenes behov for å få opprettet konto på den ene siden og hensynet til at verdipapirsentralen bør kunne ha en viss påvirkning på hvem den har som kunder, herunder risikoen ved ulike kunder og kostnader ved omfattende kundekontroll mv., på den andre siden. Hensynet til investorene og andre som ønsker å opprette konto, tilsier at det fortsatt bør kreves gode grunner for å avvise en kunde.

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, er opptatt av å unngå en bredere kontraheringsplikt for verdipapirsentraler og kontoførere i Norge enn i andre land. Flertallet mener det følger av lovforslaget at dersom det foreligger «saklig grunn», kan en kunde avvises, og at kontraheringsplikten dermed ikke er til hinder for at verdipapirsentraler og kontoførere kan foreta en viss grad av kundesegmentering.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet og Rødt, viser til at det fremkommer av proposisjonen at kontraheringsplikten etter verdipapirsentralloven viker for annen lov, og at dersom annen lov stenger for avtaleinngåelse, skal verdipapirsentralen avvise kunden. Dette flertallet viser til at for at en kunde skal kunne avvises, må det foreligge konkrete objektive konstaterbare grunner for avvisning, og at det er mer byrdefullt å foreta nødvendige undersøkelser av den aktuelle kunden, vil ikke være en saklig grunn. Dette flertallet legger til grunn at dersom det kreves særlige tilpasninger hos verdipapirsentralen, eventuelt kontofører, som ikke er uvesentlige, vil det kunne utgjøre en saklig grunn for avvisning.

Dette flertallet viser til at det primært er hvitvaskingsloven som kan stenge for avtaleinngåelse, og dette flertallet viser til at retten til å få opprettet konto bare gjelder dersom kravene til kundetiltak etter hvitvaskingsloven er oppfylt. Dersom det ved kundetiltak etter hvitvaskingsloven er avdekket forhold som gir grunnlag for å nekte å opprette kundeforholdet eller grunnlag for å avvikle et kundeforhold, foreligger det heller ingen kontraheringsplikt.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet er av prinsipielle grunner meget skeptiske til å innskrenke kontraheringsplikten, dvs. retten utstedere (f.eks. selskaper) og investorer har til å få kundeforhold

hos verdipapirsentraler. Disse medlemmer anerkjenner riktignok at det kan være betydelige problemer knyttet til å ha en mer omfattende kontraheringsplikt enn andre land som gjennom forslaget vil få tilgang til det norske markedet for sine verdipapirsentraler. Verdipapirsentralene og deres kontoførere kan ha behov for å avvise utenlandske personer som man har vanskelig for å kontrollere. Disse medlemmer påpeker at avveiningene departementet gjør rundt disse spørsmålene, innebærer at rettighetene til norske investorer og utstedere ofres for å finne en løsning som kan fungere med fri konkurranse for utenlandske verdipapirsentraler på det norske markedet. Disse medlemmer mener det er uheldig at man ikke har undersøkt hvorvidt disse endringene kan være problematiske for blant annet mindre bedrifter.

2.5 Rettsvern

Komiteens flertall, alle unntatt Miljøpartiet De Grønne og Rødt, viser til at et av hovedmålene med etablering av verdipapirregistre er å sikre rettsvern knyttet til handler i verdipapirer enten de skjer via enkeltkonti eller forvalterkonti.

Et annet flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet, Miljøpartiet De Grønne og Rødt, viser til lovforslaget § 7-7 om rettsvirkninger av registrering på en forvalterkonto i en verdipapirsentral og det som omhandler rettsvern for utenlandske forvaltere. Dette flertallet viser videre til bestemmelser innført i 2007 om rettsvern for registreringer hos forvaltere som har forvalterkonto i en norsk verdipapirsentral inklusive krav om interne regler for berørte forvaltere om melding om rettsstiftelse, og at disse reglene skal godkjennes av Finanstilsynet.

Dette flertallet har merket seg at den regjeringsoppnevnte arbeidsgruppen som utarbeidet lovforslaget, anbefalte å avgrense forslaget i § 7-7 til å gjelde norske forvaltere.

Dette flertallet legger til grunn at forslaget gjelder for norske forvaltere og forvaltere gjennom utenlandske foretak med filial i Norge.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til egne merknader om rettsvern i punkt 2.8.2.

2.6 Erstatningsansvar

Komiteen viser til lovforslaget § 9-1 om verdipapirsentralers erstatningsansvar. Komiteen viser til at det i gjeldende regler er en ansvarsbegrensning for verdipapirsentralen og kontoføreres objektive ansvar for feil knyttet til registreringsvirksomheten på 500 mill. NOK. Denne grensen er i regjeringens forslag ikke foreslått videreført med begrunnelse i at kapitalkravene i

forordningen og underliggende rettsakter omfatter risikoen for erstatningskrav.

Komiteen viser til at begrunnelsen for ansvarsbegrensningen i gjeldende lov var bl.a. hensynet til å oppnå en forsikringsdekning. Komiteen mener at det å gjøre kontrollansvaret ubegrenset kan innebære en vesentlig endring av risikobildet for både verdipapirregister og kontoførere som kan komme i ansvar.

Komiteen mener på denne bakgrunn at dagens ansvarsgrænse på 500 mill. NOK bør videreføres i ny lov.

Komiteen fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«I forslag til lov om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv. (verdipapirsentralloven) gjøres følgende endringer:

§ 9-1 Verdipapirsentralers erstatningsansvar, nytt tredje ledd skal lyde:

Erstatningsansvar som nevnt i første ledd omfatter kun direkte tap, og slikt ansvar er i alle tilfelle begrenset til 500 millioner kroner for samme feil.

§ 9-1 Verdipapirsentralers erstatningsansvar, fjerde ledd (opprinnelig tredje ledd) skal lyde:

For annet økonomisk tap enn det som er nevnt i første til tredje ledd, er verdipapirsentralen ansvarlig dersom tapet skyldes uaktsomhet fra dennes side eller hos noen verdipapirsentralen svarer for.

§ 9-1 opprinnelig fjerde ledd blir nytt femte ledd.

§ 9-2 Kontoførers erstatningsansvar og verdipapirsentralens solidaransvar, første ledd skal lyde:

Dersom en feil etter § 9-1 kan henføres til en kontofører, er kontoføreren ansvarlig. Bestemmelsene i § 9-1 første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for kontoførere.»

Komiteens flertall, alle unntatt medlemmene fra Senterpartiet og Rødt, slutter seg for øvrig til regjeringens forslag.

2.7 Tilsyn og sanksjoner

Komiteen viser til forordningen, som forutsetter at det gis nasjonale regler om tilsyn og sanksjoner, og at det utpekes en såkalt «vedkommende myndighet» med kompetanse til å tildele, utvide og tilbakekalle tillatelse til å drive virksomhet som verdipapirsentral. Komiteen viser til at de av komiteens medlemmer som ønsker å implementere forordningen, støtter at Finanstilsynet utpekes til slik myndighet etter forordningen.

Komiteen viser videre til regler som gis om tilsyn og sanksjoner, der Finanstilsynet gis myndighet til å ilegge overtredelsesgebyr som administrativ sanksjon for visse overtredelser av forordningen og verdipapirsentralloven.

2.8 Øvrige merknader

2.8.1 Åpenhet og innsyn

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt viser til at en enstemmig finanskomité i 2015 ba om mer åpenhet om selskaper (Innst. 298 S (2014–2015)). I tillegg til et utvidet eierregister ba også finanskomiteen om mer åpenhet i forvalterordningen. Forvalterordningen ble ikke foreslått avvirket, da den er viktig for internasjonale kapitalmarkeder, men finanskomiteen skrev i 2015:

«Det er imidlertid en forutsetning for slik registrering at selskapet selv, og myndigheter som har behov for det og allmenheten, til enhver tid kan få informasjon om bakenforliggende eiere. Innsynet og åpenheten i forvalterkontoer bør være mest mulig lik den som nå etableres for norske aksjonærer i det nye registeret.»

Mens relevante myndigheter har formell innsynsrett i dag, er dette ennå ikke tilfellet for allmennheten og journalister.

Disse medlemmer viser til at i aksjonærregisteret har allmenheten tilgang til informasjon om samtlige norske aksjonærer, uansett størrelse på aksjepost. Utenlandske aksjonærer som eier gjennom forvaltere, står derimot oppført som «ukjent». Disse medlemmer vil understreke at det å åpne for at også allmennheten kan få informasjon om hvem som står bak forvaltere, ikke truer de legitime funksjonene som forvalterordningen har, men kan hindre dem som ønsker å misbruke hemmeligholdet som dagens forvalterordning legger til rette for. Dette er et behov kapitalmarkedene selv anerkjenner at de har og det burde derfor ikke være en grunn til å hindre offentligheten det samme innsynet.

Disse medlemmer viser til at et av formålene med aksjonærregisteret var at eierinformasjon skulle finnes enkelt tilgjengelig på ett sted. Om informasjon om de bakenforliggende eierne til forvalterkontoer kan oppgis i selskapenes offentlig tilgjengelige årsrapporter, mener disse medlemmer at det ikke bør være noe i veien for at denne informasjonen kan samles i aksjonærregisteret sammen med informasjon om norske aksjonærer. Dette sikres enkelt ved å gi forvaltere opplysningsplikt overfor aksjonærregisteret slik de i dag har opplysningsplikt overfor andre relevante myndigheter. I praksis bør en kunne finne en ordning hvor informasjon om bakenforliggende eiere deles mellom Skatteetaten og/eller Finanstilsynet og Brønnøysundregisteret, slik at forvaltere ikke må rapportere samme informasjon flere steder.

Disse medlemmer viser også til at i Financial Action Task Force sin 24. anbefaling om åpenhet om reelle eiere bak juridiske personer er forvalterkontoer diskutert. FATF anbefaler at forvaltere skal godkjennes, og

at informasjon om bakenforliggende eiere skal deles med «relevante register».

Disse medlemmer viser til Stortingets ønske om å ligge i front på spørsmål om åpenhet og fremmer derfor følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om endring i verdipapirsentralloven slik at opplysningsplikten om reelle eiere, som forvaltere i dag har overfor skattemyndigheter og Finanstilsynet, utvides slik at forvalterne også har opplysningsplikt overfor aksjonærregisteret.»

Disse medlemmer viser videre til at i dag må en forvalter som skal registrere verdipapir i norske sentraler, innhente godkjenning fra Finanstilsynet. Dette gjøres for å sikre at forvalteren som skal operere i Norge, er underlagt tilsyn og et tilfredsstillende hvitvaskingsregelverk i sitt hjemland. Disse medlemmer viser til at det ofte brukes ikke bare én, men gjerne lange kjeder av forvaltere når det investeres i Norge. At den forvalteren som er registrert i norske verdipapirregister, er godkjent av Finanstilsynet, sikrer derfor ikke at alle forvaltere i kjeden til reell eier er underlagt tilstrekkelig kontroll.

Disse medlemmer mener regjeringen bør vurdere å legge begrensninger på hvor mange forvalterledd det skal være tillatt å benytte, samt sikre at samtlige forvaltere i kjeden har godkjenning fra Finanstilsynet når det registreres forvaltere for norske verdipapirer.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunnen følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av å legge begrensninger på hvor mange forvalterledd det skal være tillatt å benytte, samt sikre at samtlige forvaltere i kjeden har godkjenning fra Finanstilsynet når det registreres forvaltere for norske verdipapirer.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Rødt påpeker at VPS til nå har fungert som en «grunnbok» over norske verdipapir tilsvarende den rollen Statens kartverk har for fast eiendom. Denne funksjonen vil ikke kunne videreføres med foreliggende forslag. Disse medlemmer har merket seg at Norges Bank uttaler at dette vil innebære at norske myndigheter ikke lenger kan sikre opprettholdelse av og oversikt over eierskapet i norske finansielle instrumenter, noe som ifølge banken kan svekke den finansielle stabiliteten. Dette har bl.a. sammenheng med at man vil få dårligere oversikt over norske finansinstitusjoners eierskap og handel med verdipapirer. Flere høringsinstanser (bl.a. Norges Bank og Finanstilsynet) mener at VPS kunne ha opprettholdt denne funksjonen for unoterte verdipapirer, da de mener forordningen ikke er til hinder for å opprettholde

kravet om registrering av unoterte verdipapirer i norsk verdipapirsentral. Departementet er imidlertid uenig i dette, og det åpnes i forslaget for at både noterte og unoterte norske verdipapirer kan registreres på utenlandsk verdipapirsentral. Disse medlemmer mener det er uheldig at departementet ikke har lyttet til høringsinstansene på dette punktet. Disse medlemmer påpeker at det kunne ha vært en stor fordel å gi endringene gyldighet på et begrenset område først, blant annet for å redusere implementeringsrisikoen.

Disse medlemmer påpeker at regjeringen foreslår at Finanstilsynet ikke lenger skal godkjenne forvaltere. Dette er uheldig, da forvaltergodkjenning har vært viktig for at norske myndigheter har hatt full kontroll med hvem som er reelle eiere bak verdipapirer holdt på forvalterkonto. Selve forordningen innebærer ikke at kravet om forvaltergodkjenning må opphøre, men Finansdepartementet mener at ordningen likevel må komme til opphør ved en eventuell implementering av forordningen, da man ellers vil gi norske verdipapirsentraler en konkurranseulempe overfor utenlandske konkurrenter. Disse medlemmer påpeker at Finansdepartementet vedgår at man vil få mindre oversikt over eiere med det nye forslaget. Disse medlemmer finner det oppsiktsvekkende at regjeringen foreslår en slik svekkelse av åpenheten og kontrollmulighetene rundt norske verdipapirer kort tid etter at Stortinget har vedtatt å opprette et register over reelle rettighetshavere (Innst. 143 L (2018–2019)) med mål om å oppnå større åpenhet rundt eierskap av selskaper og verdipapirer.

Disse medlemmer viser til at det ikke er tilstrekkelig godtgjort at beskatning av norske verdipapirer som befinner seg i utenlandske verdipapirregistre, vil kunne foregå like effektivt som for verdipapirer i dagens norske verdipapirregister. Riktignok imøtegår Finansdepartementet Skattedirektoratets innvendinger ved å påpeke at utstederen selv har rapporteringsplikt etter skatteforvaltningsloven § 7-7 og nok vil sørge for at verdipapirsentralen de velger, forvalter sitt ansvar for dette for å unngå å komme i mislighold selv. Problemstillinger knyttet til rapporteringseffektivitet og mulighet til å forhåndsutfylle opplysninger i skattemeldingen synes derimot ikke ivaretatt.

2.8.2 Lovforslagets begrunnelse, formål og virkninger

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at proposisjonen i svært liten grad argumenterer for at de endringene som foreslås, er fordelaktige for Norge, norske verdipapirmarkeder og norsk økonomi. I stedet bærer proposisjonen preg av å være en pliktøvelse overfor EU, der regjeringen synes relativt uinteressert i de reelle konsekvensene av de enkelte forslagene, men i stedet er opptatt av hvorvidt man vil tilfredsstille EU og EUs verdipapirsentralforordning. Disse

medlemmer påpeker at det flere steder i proposisjonen fremgår at man i liten grad har gjort bestrebelser på å undersøke konkrete konsekvenser av forslagene. Dette er etter disse medlemmers syn lite betryggende gitt verdipapirsentralens sentrale rolle for de norske verdipapirmarkedene og norsk økonomi.

Disse medlemmer understreker at verdipapirsentralfunksjonen er samfunnskritisk infrastruktur. Slik infrastruktur bør av prinsipielle og sikkerhetsmessige grunner være mulig å kontrollere og overvåke av nasjonale myndigheter. Disse medlemmer påpeker at dagens regelverk ikke er til direkte hinder for utenlandsk eierskap av VPS (den norske verdipapirsentralen), noe som nå er satt på spissen gjennom de foreliggende budene på Oslo børs VPS Holding ASA fra henholdsvis Euronext og Nasdaq. Regelverket er heller ikke til hinder for at det kan komme nasjonale konkurrenter til VPS. Men frem til i dag har situasjonen likevel vært at man har én nasjonal verdipapirsentral med betydelig nasjonalt eierskap. Disse medlemmer mener at dette er en ordning som har tjent Norge godt, og at man bør ha gode argumenter for å endre dagens tilstand. Slike argumenter foreligger etter disse medlemmers syn ikke i proposisjonen.

Disse medlemmer viser til at departementet selv påpeker at i den grad forordningen lykkes og det norske markedet i fremtiden i stor grad skulle bli betjent av utenlandske aktører, vil systemet bli mer sårbart for uønskede hendelser i utlandet, forstyrrelser i kommunikasjonslinjene til utlandet etc. Disse medlemmer minner om at Norge som et lite land i liten grad vil kunne ha kontroll over slike kommunikasjonslinjer, og at det foreligger sterke grunner til å forvente ulike typer elektroniske angrep fra aktører som ikke handler i tråd med Norges interesser. Høsten 2016 ble Arbeiderpartiet, Utenriksdepartementet, Politiets sikkerhetstjeneste m.fl. angrepet gjennom det mange mener kan være såkalt hybrid krigføring fra Russland. Senest 6. februar 2019 kunne NRK Radio melde at man mistenker at kinesiske myndigheter har begått datainnbrudd i Visma-systemet i Norge. På samme tid pågår det en større debatt rundt en mulig sikkerhetsrisiko knyttet til det kinesiske selskapet Huawei, som av mange er tiltenkt en rolle i utbyggingen av 5G-nettet i Norge. Disse medlemmer mener det vil være naivt å tro at verdipapirsentralfunksjonen, som på mange måter er navet i de norske verdipapirmarkedene, ikke vil kunne være et mål for angrep. Disse medlemmer vil understreke at det er oppsiktsvekkende at slike hensyn ikke er tatt i regjeringens forslag. Disse medlemmer påpeker at det at det ikke er gjort grundige vurderinger rundt en slik problematikk i en sak som handler om samfunnskritisk infrastruktur, i seg selv utgjør et tilstrekkelig grunnlag for å avvise proposisjonen.

Disse medlemmer påpeker at en vesentlig utfordring ved å åpne for fri konkurranse for en samfunnskritisk tjeneste er at konsekvensene av en eventuell konkurs vil bli meget store. I markeder med fri konkurranse vil det imidlertid alltid forekomme konkurser og frivillig avvikling av virksomhet. Normalt er dette relativt uproblematisk, men når en verdipapirsentral går over ende, er det mer problematisk enn ved mange andre typer virksomhet. I særdeleshet gjelder dette om utenlandske verdipapirsentraler (som Norge ikke har kontroll over) går over ende, og disse fører norske verdipapirer. Men gjennom at eierskapsbegrensningene i den nåværende verdipapirregisterloven ikke videreføres, vil kontrollen med risikoen for konkurs og andre uønskede forhold også bli betydelig svekket for norske verdipapirsentraler. Disse medlemmer påpeker at det foreligger en reell risiko for dette dersom proposisjonen vedtas. I forslaget er det noen regler knyttet til dette (blant annet at sentralene ikke kan gå konkurs, men derimot kan settes under offentlig administrasjon). Det er likevel vanskelig å regulere seg bort fra at fri konkurranse i verdipapirsentralmarkedet vil innebære en særlig utfordring i en krisesituasjon. Det er også uklart hvilke muligheter norske myndigheter har ved en konkurs i utlandet. Disse medlemmer har merket seg at verdipapirsentralene skal rapportere når videre drift er truet etc., men det er uklart om departementet har vurdert hvordan man skal sikre etterlevelse av dette.

Disse medlemmer ønsker videre å påpeke at det å sikre rettsvern av verdipapirer er en sentral funksjon for et verdipapirregister. Rettsvernet til verdipapirene vil etter forslaget fortsatt inntreffe ved registrering i verdipapirsentralen. Men rettsvernet til verdipapirer er ikke harmonisert i EØS og vil i praksis variere. Dette innebærer at norske verdipapirer registrert i en utenlandsk verdipapirsentral vil få et annet rettsvern enn tilsvarende verdipapirer registrert i en norsk verdipapirsentral. Dette kan gi utfordringer bl.a. for kreditorer og ved pantestillelse. Særlig gjelder dette situasjoner som krig eller konflikt, forhold som ikke engang er vurdert i proposisjonen. Det kan også i noen tilfeller herske usikkerhet rundt hvilket rettsvern et konkret verdipapir har.

Disse medlemmer minner om at trygghet er viktig for investorer. Disse medlemmer påpeker at regjeringens forslag synes å innebære redusert trygghet for både norske og utenlandske investorer sammenlignet med dagens situasjon på flere måter, for eksempel når det gjelder informasjonssikkerhet, konkurrisiko, rettsvern og generell sårbarhet. Disse medlemmer viser dessuten til at det hersker stor usikkerhet med hensyn til hvordan alle deler av regjeringens forslag vil slå ut i praksis.

Disse medlemmer påpeker at Senterpartiet er opptatt av å redusere unødvendig byråkrati. Departementet presiserer selv at forslaget vil gi økte rapporte-

ringsplikter for utstedere, investorer, markedsplasser, sentrale motparter, verdipapirforetak og visse kredittinstitusjoner. Norske markedsaktører vil f.eks. få økte kostnader til innsending av handelsbekreftelser, allokering mv. Samtidig opplyser departementet at byråkretiet i Finanstilsynet vil oppleve økt ressursbruk. Skatteetaten og SSB kan også ventes å få økt belastning.

Disse medlemmer viser til at det i proposisjonen pekes på at SSBs oppgave vil bli mer ressurskrevende, samt at kvaliteten på statistikken vil bli dårligere som følge av forslaget, da man ikke kan vente at det vil lykkes å hente inn fullstendig statistikk fra utenlandske verdipapirsentraler i alle tilfeller.

Disse medlemmer viser til at man foreslår å tilstå tilsynsmyndigheten sanksjonsrett i form av å kunne ilegge store overtredelsesgebyr. Dette er en praksis som i stadig større omfang tas inn i norsk rett, selv om vi ikke har noen tradisjon for dette. Forholdet innebærer en utfordring for rettssikkerheten og prinsippet om at man skal dømmes av sine likemenn.

Disse medlemmer mener det foreligger meget tungtveiende grunner for å gå imot regjeringens forslag, og går derfor inn for at lovforslaget ikke vedtas.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et forslag til ny verdipapirsentrallov som tar hensyn til nasjonal sikkerhet og norske interesser og sikrer at norske verdipapirer er attraktive for utenlandsk kapital.»

Disse medlemmer presiserer at dette innebærer at disse medlemmer er imot å implementere verdipapirsentralforordningen i norsk lov.

2.8.3 Annet

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt fremmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen blant annet i lys av dagens sikkerhetspolitiske situasjon sette ned et utvalg som skal vurdere eierskapet til verdipapirsentralen, og komme tilbake Stortinget med en sak om dette senest i forbindelse med finansmarkedsmeldingen våren 2020.»

«Stortinget ber regjeringen unngå store endringer i eierskapet i Oslo Børs VPS Holding ASA inntil Stortinget har behandlet en sak om eierskapet til verdipapirsentralen.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Rødt mener regjeringens forslag ikke er i tråd med norske interesser, og går derfor imot lovforslaget som helhet.

3. Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti, Miljøpartiet De Grønne og Rødt:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag om en endring i verdipapirsentralloven slik at opplysningsplikten om reelle eiere, som forvaltere i dag har overfor skattemyndigheter og Finanstilsynet, utvides slik at forvalterne også har opplysningsplikt overfor aksjonærregisteret.

Forslag 2

Stortinget ber regjeringen komme tilbake til Stortinget med en vurdering av å legge begrensninger på hvor mange forvalterledd det skal være tillatt å benytte, samt sikre at samtlige forvaltere i kjeden har godkjenning fra Finanstilsynet når det registreres forvaltere for norske verdipapirer.

Forslag fra Senterpartiet, Sosialistisk Venstreparti og Rødt:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen bl.a. i lys av dagens sikkerhetspolitiske situasjon sette ned et utvalg som skal vurdere eierskapet til verdipapirsentralen, og komme tilbake Stortinget med en sak om dette senest i forbindelse med finansmarkedsmeldingen våren 2020.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen unngå store endringer i eierskapet i Oslo Børs VPS Holding ASA inntil Stortinget har behandlet en sak om eierskapet til verdipapirsentralen.

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 5

Stortinget ber regjeringen komme tilbake med et forslag til ny verdipapirsentrallov som tar hensyn til nasjonal sikkerhet og norske interesser og sikrer at norske verdipapirer er attraktive for utenlandsk kapital.

4. Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet, Sosialistisk Venstreparti, Venstre, Kristelig Folkeparti og Miljøpartiet De Grønne.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om verdipapirsentraler og verdipapiroppgjør mv.
(verdipapirsentralloven)

Kapittel 1. Innledende bestemmelser**§ 1-1 Gjennomføring av verdipapirsentralforordningen**

EØS-avtalen vedlegg IX forordning (EU) nr. 909/2014 (om forbedring av verdipapiroppgjør i Den europeiske union og om verdipapirsentraler samt om endring av direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU og forordning (EU) nr. 236/2012 (verdipapirsentralforordningen)) gjelder som lov med de tilpasninger som følger av vedlegg IX til avtalen, protokoll 1 til avtalen og avtalen for øvrig.

Til gjennomføring av Norges forpliktelser etter EØS-avtalen kan departementet i forskrift gi regler om verdipapirsentraler og om verdipapiroppgjør. I forskriften kan det gjøres unntak fra bestemmelsene som er gjennomført etter første ledd.

Finanstilsynet kan i forskrift gi bestemmelser om at rettslige og tilsynsmessige rammer i tredjestater er likeverdige.

Når det i loven her vises til verdipapirsentralforordningen, menes forordningen slik den er gjennomført etter bestemmelsen her.

§ 1-2 Lovens virkeområde

Der annet ikke er særskilt bestemt, gjelder denne loven for verdipapirsentraler med Norge som hjemstat. Kongen kan i forskrift bestemme i hvilken utstrekning loven skal gjøres gjeldende for Svalbard og Jan Mayen.

Departementet kan i forskrift gjøre unntak fra deler av loven og forskrifter gitt i medhold av loven for filialer etablert utenfor Norge av verdipapirsentraler med Norge som hjemstat.

§ 1-3 Forskrifter for velfungerende og trygg verdipapirregistrering mv.

Departementet kan i forskrift gi regler om verdipapirsentraler, verdipapiroppgjør eller registrering av rettigheter til finansielle instrumenter dersom dette er nødvendig av hensyn til sikre og velfungerende verdipapirsentraler, et sikkert, effektivt og smidig oppgjør eller et sikkert, velordnet og effektivt system for registrering av rettigheter til finansielle instrumenter.

Kapittel 2. Selskapsform, politiattest, utfyllende regelverk mv.**§ 2-1 Krav til selskapsform og politiattest**

En verdipapirsentral skal være organisert som et allmennaksjeselskap.

Styremedlemmer, daglig leder og andre som deltar i den faktiske ledelsen i en verdipapirsentral skal fremlegge ordinær politiattest etter politiregisterloven § 40.

§ 2-2 Verdipapirsentralenes utfyllende regelverk mv.

En verdipapirsentral skal fastsette og offentliggjøre et utfyllende regelverk for virksomheten som blant annet kan angi:

1. hvem som skal anses som utsteder av et finansielt instrument
2. nærmere regler om innføring av finansielle instrumenter i verdipapirsentralen og om fremgangsmåten der et finansielt instrument ikke lenger skal være innført
3. at det må opprettes egne kontoer for bestemte formål
4. krav til hvordan den registreringsberettigede skal dokumentere sin identitet
5. krav til endringsmeldinger og beholdningsoversikter
6. at kontohavere og utstedere selv kan foreta registreringer i registeret og hvilke registreringer de kan utføre
7. at registreringer på en konto kan foretas av andre kontoførere enn kontoføreren for den aktuelle kontoen eller for det finansielle instrumentet
8. nærmere regler om kontoførere og deres plikter, herunder krav til kompetanse, tekniske systemer og kapital, adgang til å utkontraktere oppgaver, hvordan kontoførerne skal oppfylle plikten til å opprette konto etter § 4-2, at bekreftelser som nevnt i § 4-3 annet ledd skal innhentes av kontoførerne, tilbakekall av tillatelse til å være kontofører og hvordan kundenes interesser skal ivaretas ved tilbakekall
9. at bestemmelsene i verdipapirsentralforordningen artikkel 37 nr. 2 om avstemming mot andre enheter og artikkel 34 nr. 5 om plikt til å gi opplysninger til kundene om risikoene som er knyttet til tjenestene med videre, skal gjelde tilsvarende for kontoførerne
10. hvordan det skal dokumenteres at noen er berettiget til innsyn i opplysninger etter kapittel 8.

Regelverket og senere endringer i regelverket skal godkjennes av Finanstilsynet. Finanstilsynet skal avgjøre søknader om godkjenning av endringer i regelverket senest tre måneder etter at fullstendig søknad er motatt.

Finanstilsynet kan pålegge verdipapirsentralen å fastsette regler om ett eller flere forhold som nevnt i første ledd.

§ 2-3 Adgang til å reise sak for domstolene dersom vedtak om tillatelse ikke er fattet innen seks måneder

Dersom Finanstilsynet ikke har fattet et vedtak om en tillatelse etter verdipapirsentralforordningen skal

innvilges eller ikke innen seks måneder etter at fullstendig søknad er levert, kan verdipapirsentralen bringe saken inn for domstolene.

Kapittel 3. Innføring av finansielle instrumenter i en verdipapirsentral mv.

§ 3-1 Plikt til å innføre ihendehaverobligasjoner i en verdipapirsentral

Norske ihendehaverobligasjoner skal innføres i en verdipapirsentral med tillatelse eller anerkjennelse etter verdipapirsentralforordningen også der obligasjonene ikke omsettes på en handelsplass eller overføres som følge av en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse.

Departementet kan i forskrift gi regler som gjør unntak fra eller utfyllerplikten i første ledd.

§ 3-2 Krav til makulering av fysiske dokumenter mv.

Dersom det allerede er utstedt et dokument som representerer et finansielt instrument på en måte som kan komme i strid med det som følger av denne loven, kan det finansielle instrumentet først innføres i en verdipapirsentral etter at dokumentet har blitt makulert, lagt i sikker forvaring eller på annen måte blitt sikret mot å komme i omsetning. Dokumenter som representerer finansielle instrumenter utstedt etter norsk rett, skal makuleres.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om innkalling av dokumenter ved innføring i en verdipapirsentral.

§ 3-3 Beslutning om innføring i en verdipapirsentral og fastsettelse av vederlag

Dersom ikke annet er bestemt i eller i medhold av lov, beslutter utstederen av finansielle instrumenter om de finansielle instrumentene skal innføres i en verdipapirsentral.

Verdipapirsentralforordningen artikkel 49 nr. 1 til 4 om utsteders rett til å få innført finansielle instrumenter i en verdipapirsentral, vederlag og klage med videre gjelder tilsvarende for søknader om innføring av finansielle instrumenter som ikke er omfattet av artikkel 49.

Kapittel 4. Verdipapirkontoer og forvaltere mv.

§ 4-1 Enkeltkonto og forvalterkonto

Med mindre annet er bestemt i eller i medhold av lov, kan finansielle instrumenter registreres på enkeltkontoer som tilhører den enkelte investoren og som står i investorens navn, eller på forvalterkontoer som står i forvalterens navn.

§ 4-2 Rett til å få opprettet konto

En verdipapirsentral plikter å opprette enkeltkonto eller forvalterkonto til registrering av finansielle instru-

menter som er innført i verdipapirsentralen. En verdipapirsentral må ikke avvise en kunde med mindre hvitvaskingsloven eller annen lov eller regler gitt med hjemmel i lov gir anvisning om å avvise kunden eller det foreligger saklig grunn til å avvise kunden.

§ 4-3 Krav til forvaltere

Innehavere av forvalterkontoer skal være bank, kredittforetak, verdipapirforetak, verdipapirsentral eller forvaltningsselskap for verdipapirfond. Forvalteren må være underlagt regulering og tilsyn i sin hjemstat og plikter å overholde regler som tilsvarer direktiv (EU) 2015/849 om tiltak for å hindre at finanssystemet brukes til hvitvasking av penger eller finansiering av terrorisme.

Før en verdipapirsentral oppretter en forvalterkonto for en forvalter for første gang, skal verdipapirsentralen innhente en bekreftelse fra forvalteren om at den er kjent med og kan oppfylleplikten til å gi opplysninger i § 4-4 fjerde ledd.

Finanstilsynet kan i særlige tilfeller gi en verdipapirsentral tillatelse til å opprette en forvalterkonto i navnet til en forvalter som ikke er omfattet av første ledd.

§ 4-4 Forvalterkontoer

Det skal fremgå av registeret at en konto er en forvalterkonto, og hvem som forvalter kontoen.

Forvalteren er legitimert til å råde over beholdninger på kontoen med bindende virkning for investor og for øvrig med slike rettsvirkninger som er bestemt i kapittel 7.

Finansielle instrumenter som tilhører forvalteren, kan ikke være registrert på en forvalterkonto som forvaltes av vedkommende. Ved anvendelse av reglene i §§ 5-3 og 8-3 regnes forvalteren som innehaver av finansielle instrumenter på forvalterkontoen.

Forvalteren plikter å gi opplysninger om de reelle eierne i samme omfang og på samme måte som verdipapirsentralen plikter å gi opplysninger etter § 8-3 første ledd eller annen lov.

Forvalteren skal fastsette regler for når den skal anses for å ha fått melding om en rettsstiftelse etter § 7-7. Reglene skal godkjennes av Finanstilsynet.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om forvaltere og forvalterkontoer, herunder forvalternes opplysningsplikt og plikt til å oppbevare opplysninger.

Kapittel 5. Registrering av rettigheter til finansielle instrumenter som er innført i verdipapirsentralen

§ 5-1 Registreringsberettigede

Berettiget til å melde registrering av rettigheter til finansielle instrumenter er den som ifølge registeret fremstår som berettiget, eller den som godtgjør at rettigheten er gått over til ham.

Berettiget til å melde slettelse av panterett eller annen heftelse er den berettigede etter heftelsen. Slik slettelse kan også skje dersom det godtgjøres at rettigheten er falt bort.

Utstederen av et finansielt instrument er berettiget til å melde slettelse av instrumentet fra registeret, dersom det godtgjøres at det finansielle instrumentet er opphørt å eksistere på grunn av innfrielse eller annet forhold.

Berettiget til å melde registrering er videre enhver som etter annen lovgivning har rett eller myndighet til å stifte eller overføre rettigheter i eller til finansielle instrumenter uten samtykke av den som er nevnt i første ledd.

§ 5-2 Gjennomføring av registreringer

Verdipapirsentralen skal behandle begjæringer om registrering uten ugrunnet opphold og foreta registreringen når samtlige vilkår for registrering er oppfylt.

Verdipapirsentralen skal underrette den som har fremsatt en begjæring om registrering, om avslag på begjæringen hvis ikke annet følger av lov eller bestemmelse gitt i medhold av lov.

§ 5-3 Opplysninger som skal fremgå av registeret

Registeret skal inneholde opplysninger om de finansielle instrumentene og om innehavere av rettigheter til disse.

Departementet kan i forskrift fastsette nærmere krav til hvilke opplysninger etter første ledd som skal fremgå av registeret, og hvordan opplysningene skal sammenstilles.

§ 5-4 Retting og sletting av opplysninger fra registeret

Verdipapirsentralen skal rette feil i en registrering dersom den finner at registreringen er uriktig.

Verdipapirsentralen kan slette opplysninger fra registeret dersom opplysningene åpenbart er uten betydning.

Opplysninger som er slettet fra registeret, skal oppbevares i minst ti år.

§ 5-5 Endringsmeldinger og beholdningsoversikter

Verdipapirsentralen skal sende melding til rettighetshavere ved enhver endring i registeret som kan ha betydning for deres rettigheter, med mindre noe annet er avtalt. Tilsvarende gjelder andre som har meldt en registrering.

Verdipapirsentralen skal én gang i året sende rettighetshavere en oversikt over deres beholdning av eller rettigheter i registrerte finansielle instrumenter. Det skal framgå av oversikten også andre opplysninger som kan ha betydning for deres rettigheter.

Kapittel 6. Kontoførere

§ 6-1 Adgang til å bruke kontoførere

En verdipapirsentral kan benytte kontoførere til å føre inn finansielle instrumenter og registreringer i verdipapirregisteret. Dersom en verdipapirsentral benytter kontoførere, gjelder reglene i loven her om oppgave- og ansvarsfordeling med videre mellom verdipapirsentralen og kontoførerne.

Med kontofører menes foretak som en verdipapirsentral har gitt tillatelse til etter § 6-2.

Bruk av kontoførere er ikke til hinder for at verdipapirsentralen selv forestår registreringer.

§ 6-2 Tillatelse til å være kontofører mv.

En verdipapirsentral kan gi følgende foretak tillatelse til å være kontofører:

1. Norges Bank og andre sentralbanker
2. verdipapirsentraler med tillatelse eller anerkjennelse etter verdipapirsentralforordningen
3. sentrale motparter med tillatelse etter forordning (EU) nr. 648/2012
4. verdipapirforetak med tillatelse etter direktiv 2014/65/EU
5. banker eller kredittforetak med tillatelse etter direktiv 2013/36/EU
6. forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse etter direktiv 2009/65/EF.

Verdipapirsentralen kan bare avslå en søknad om tillatelse til å bli kontofører hvis søkeren ikke oppfyller kravene som stilles i lov, forskrift eller verdipapirsentralens regelverk. Verdipapirsentralen skal gi søkeren en skriftlig begrunnelse for avslaget.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om kontoførere og deres plikter, herunder innskrenke eller utvide kretsen av foretak som kan få tillatelse til å være kontoførere etter første ledd.

§ 6-3 Kontoførernes plikter mv.

Kontoføreren har ansvar for at verdipapirkontoene og de finansielle instrumentene som vedkommende er kontofører for, til enhver tid oppfyller de krav som følger av lov, forskrift og verdipapirsentralens regelverk. Reglene i §§ 5-1 til 5-4 om registrering av rettigheter til finansielle instrumenter med videre gjelder tilsvarende for kontoførere som mottar begjæringer om registrering.

Kontoførerne skal oppfylle følgende bestemmelser i verdipapirsentralforordningen for kontoene og de finansielle instrumentene som vedkommende er kontofører for:

1. artikkel 36 om verdipapirutsteders integritet med videre
2. artikkel 37 nr. 3 om forbud mot å skape finansielle instrumenter med videre

3. artikkel 38 nr. 5 om plikt til å tilby ulike kontotyper
4. artikkel 38 nr. 6 om plikt til å informere om beskyttelsesnivåene og kostnadene ved ulike kontotyper og til å tilby disse på rimelige forretningsmessige vilkår.

Kontoførerne skal oppbevare dokumentasjon om grunnlaget for registreringer i registeret i minimum ti år.

Kontoførerne skal ha klare og tilgjengelige ordninger for å behandle klager i tilknytning til virksomheten som kontofører. Kontoførerne skal kunne dokumentere klagen og hvordan de er behandlet.

§ 6-4 Kontoførernes adgang til å utkontraktere oppgaver

Utkontraktering av oppgaver som kontofører er ikke tillatt, med mindre det følger av verdipapirsentralens regelverk, jf. § 2-2.

Dersom verdipapirsentralen i sitt regelverk har gitt kontoførerne adgang til å utkontraktere oppgaver, gjelder bestemmelsene om utkontraktering i verdipapirsentralforordningen artikkel 30 nr. 1 til nr. 3 tilsvarende.

Kontoførerne skal i avtalen om utkontraktering sikre at utkontrakteringen ikke vanskeliggjør verdipapirsentralens mulighet til å føre kontroll etter § 6-5.

§ 6-5 Verdipapirsentralens kontroll med kontoførerne mv.

Verdipapirsentralen skal føre en betryggende kontroll med at kontoførernes virksomhet skjer i henhold til lover, forskrifter og verdipapirsentralens regelverk.

Verdipapirsentralen skal uten ugrunnet opphold informere Finanstilsynet dersom en kontofører vesentlig eller gjentatte ganger overtrer bestemmelser i lov, bestemmelser fastsatt i medhold av lov eller verdipapirsentralens regelverk.

Kontoførerne skal gi verdipapirsentralen de opplysninger som verdipapirsentralen trenger for å oppfylle sine plikter fastsatt i lov, forskrift og verdipapirsentralens regelverk.

§ 6-6 Tilbakekall av tillatelse til å være kontofører

Verdipapirsentralen kan kalle tilbake en kontoførers tillatelse etter § 6-2 helt eller delvis dersom kontoføreren:

1. ikke lenger oppfyller kravene for å være kontofører som er fastsatt i lov, forskrift, verdipapirsentralens regelverk eller tillatelsen
2. ikke tar tillatelsen i bruk innen 12 måneder fra den ble gitt, gir uttrykkelig avkall på tillatelsen eller ikke har drevet virksomhet som kontofører de siste seks månedene
3. har fått tillatelse til å være kontofører ved hjelp av uriktige eller mangelfulle opplysninger av vesentlig betydning

4. vesentlig eller gjentatte ganger har overtrådt lov, forskrift eller verdipapirsentralens regelverk
5. er besluttet oppløst eller avvirket, ikke klarer å oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, er under gjeldsforhandling, tvangsakkord eller konkursbehandling eller det er fattet vedtak om krisehåndtering av foretaket
6. ikke gir verdipapirsentralen de opplysninger den trenger for å utføre sine oppgaver etter lov eller forskrift
7. ikke oppfyller opplysningsplikten overfor eller pålegg om retting fra Finanstilsynet.

Beslutninger om tilbakekall etter første ledd skal behandles etter reglene om behandling av klager fastsatt i medhold av verdipapirsentralforordningen artikkel 32 nr. 2.

§ 6-7 Avvikling av ordningen med kontoførere

Dersom en verdipapirsentral beslutter helt eller delvis å avvikle ordningen med kontoførere, skal den sende skriftlig melding til Finanstilsynet og de berørte kontoførerne senest tolv måneder før endringen trer i kraft.

Finanstilsynet kan innen seks måneder fra melding etter første ledd er mottatt, stille vilkår for gjennomføring av avviklingen.

Kapittel 7. Rettsvern og andre virkninger av registrering og notifikasjon

§ 7-1 Rettsvern og andre rettsvirkninger av registrering på en verdipapirkonto

Registrering av en rettighet på en verdipapirkonto i en verdipapirsentral, etter § 4-1, gir rettsvern og andre rettsvirkninger som bestemt i dette kapitlet.

Verdipapirsentralen skal fastsette regler for når en rettighet skal regnes som registrert. Reglene skal godkjennes av departementet.

§ 7-2 Rettsvirkninger av registrering for finansielle instrumenter som er innført gjennom en forbindelse til en annen verdipapirsentral mv.

Dersom en verdipapirsentral innfører finansielle instrumenter som allerede er innført i en annen verdipapirsentral eller i et annet register, får rettigheter til de finansielle instrumentene rettsvirkninger etter §§ 7-3 og 7-4 når de er registrert på en verdipapirkonto i førstnevnte verdipapirsentral.

§ 7-3 Kolliderende rettigheter

En registrert rettighet går foran en rettighet som ikke er registrert eller som er registrert på et senere tidspunkt.

En eldre rettighet går uten hensyn til første ledd foran en yngre rettighet dersom den yngre rettigheten er

ervert ved avtale og erververen av den yngre rettigheten ved registreringen kjente eller burde kjent til den eldre rettigheten.

En eldre rettighet går uten hensyn til første ledd foran en yngre rettighet dersom den yngre rettigheten er ervert ved arv.

§ 7-4 Mangler ved avhenderens rett

Når en rettighet som er ervert ved avtale, er registrert etter § 7-1, kan det ikke gjøres gjeldende mot erververen at avhenderens rett ikke var i samsvar med registerets innhold. Dette gjelder ikke dersom erververen var eller burde ha vært kjent med avhenderens manglende rett da rettigheten ble registrert. Første punktum gjelder ikke konflikter mellom kolliderende rettigheter som nevnt i § 7-3.

§ 7-5 Utstederens innsigelse

Når en rettighet som er ervert ved avtale, er registrert etter § 7-1, kan ikke utstederen av gjeldsinstrumenter gjøre gjeldende mot erververen innsigelse som nevnt i gjeldsbrevloven § 15. Innsigelsen kan likevel gjøres gjeldende dersom erververen var eller burde ha vært kjent med den da rettigheten ble registrert. Gjeldsbrevloven § 18 gjelder tilsvarende.

Utstederen kan i alle tilfelle gjøre gjeldende innsigelse som nevnt i gjeldsbrevloven §§ 16 og 17.

§ 7-6 Frigjørende betaling

Utbetaling fra en skyldner til den som etter registret er berettiget til å motta betaling på forfallstidspunktet i henhold til registerets innhold, er frigjørende for skyldneren, selv om mottakeren ikke hadde rett til å ta imot betaling. Dette gjelder ikke dersom skyldneren var eller burde ha vært kjent med betalingsmottakerens manglende rett da utbetalingen fant sted.

§ 7-7 Rettsvirkninger av registrering på en forvalterkonto i en verdipapirsentral

Disposisjoner over finansielle instrumenter som er registrert på en forvalterkonto, får rettsvirkninger etter §§ 7-3 og 7-4 når forvalteren får melding om disposisjonen. Rettsvirkninger inntre likevel bare når forvalteren oppfyller kravene i § 4-3.

Forvaltere som nevnt i første ledd skal fastsette regler for når forvalteren skal anses for å ha fått melding om en rettsstiftelse etter første ledd. Reglene skal godkjennes av Finanstilsynet.

§ 7-8 Forskrifter om finansielle instrumenter utstedt etter en annen stats lovgivning mv.

Departementet kan i forskrift fastsette at reglene i dette kapitlet helt eller delvis ikke skal gjelde for finansielle instrumenter utstedt etter en annen stats lovgivning dersom de er underlagt rettsvirkninger etter

lovgivningen i staten der de er utstedt, som ikke er forenelige med bestemmelsene i dette kapitlet.

Departementet kan i forskrift fastsette at rettsvirkninger som nevnt i § 7-2 ikke skal inntre for finansielle instrumenter som allerede er innført i en annen verdipapirsentral eller i et annet register og som er underlagt rettsvirkninger som ikke er forenelige med § 7-2.

Kapittel 8. Taushetsplikt og innsyn

§ 8-1 Taushetsplikt

Tillitsvalgte, ansatte og revisor i en verdipapirsentral plikter å hindre at noen får adgang eller kjennskap til det som de i sitt arbeid får vite om noens forretningsmessige eller personlige forhold, hvis ikke noe annet følger av denne eller annen lov. Tilsvarende gjelder for kontoførere og andre som utfører arbeid eller oppdrag på vegne av en verdipapirsentral eller en kontofører.

Taushetsplikten gjelder også etter at vedkommende har avsluttet tjenesten, oppdraget eller vervet.

§ 8-2 Taushetsplikt om varsling

Tillitsvalgte og ansatte i verdipapirsentraler og i kredittinstitusjoner som er utpekt etter verdipapirsentralforordningen artikkel 54, har taushetsplikt overfor uvedkommende om navnet og andre identifiserende opplysninger om personer som har gitt meldinger, tips eller liknende opplysninger om overtredelser av loven og tilhørende forskrifter, med mindre bruk av opplysningene er nødvendig som ledd i ytterligere undersøkelser av overtredelsen eller etterfølgende forvaltnings sak eller retts sak. Reglene i første punktum gjelder også for navnet og andre identifiserende opplysninger om fysiske personer som angivelig er ansvarlige for overtredelsen.

Reglene i første ledd gjelder tilsvarende for kontoførere og andre som utfører arbeid eller oppdrag på vegne av en verdipapirsentral eller en kontofører.

§ 8-3 Innsynsrett

Uten hinder av taushetsplikten etter § 8-1 gjelder følgende om rett til å få opplysninger fra en verdipapirsentral:

1. En kontohaver har rett til å få alle opplysninger som er registrert på verdipapirkontoen.
2. En panthaver eller rettighetshaver til en annen begrenset rettighet registrert på en verdipapirkonto har rett til å få alle opplysninger som er registrert på kontoen som kan ha betydning for rettigheten.
3. Tingretten og namsmannen har rett til å få opplyst hvilke registrerte finansielle instrumenter som tilhører en saksøkt, en skyldner eller en person som er fratatt rettslig handleevne, og om det er øvrige begrensede rettigheter i disse. Retten, bostyrer og leder av gjeldsnemnd som er oppnevnt av retten,

har rett til å få alle opplysninger som er registrert om en konkursskyldner eller en skyldner som er under gjeldsforhandling, eller om en avdød ved skifte av insolvent dødsbo, herunder alle opplysninger om finansielle instrumenter som er innført i verdipapirsentralen. Tilsvarende gjelder for leder av administrasjonsstyret for finansforetak oppnevnt av Finansdepartementet eller Finanstilsynet.

4. Enhver har rett til å få opplysninger som er registrert om et finansielt instrument, med mindre noe annet følger av lov eller forskrift.
5. Dersom noen med hjemmel i lov har krav på opplysninger og opplysningene finnes i registeret i en verdipapirsentral, har vedkommende rett til å få disse opplysningene fra verdipapirsentralen.

Dersom noen med hjemmel i selskapslovgivning eller tilsvarende lovgivning i en annen EØS-stat har krav på å få opplysninger om eiere og andre rettighetshavere til finansielle instrumenter utstedt etter den aktuelle EØS-statens lovgivning, og opplysningene finnes i en verdipapirsentral, har vedkommende rett til å få disse opplysningene fra verdipapirsentralen. For aksjer og andre finansielle instrumenter som kan sidestilles med aksjer og som er utstedt etter lovgivningen i en stat utenfor EØS-området, har utstederen rett til å få opplysninger om hvem som eier aksjene, dersom utstederen har krav på å få opplysningene etter utstederlandets selskapslovgivning eller tilsvarende lovgivning.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om rett til innsyn, herunder utvide retten til innsyn etter bestemmelsen her og gi regler om en verdipapirsentrals adgang til å gi opplysninger til en annen verdipapirsentral som den har opprettet en forbindelse til etter verdipapirsentralforordningen artikkel 48.

§ 8-4 Opplysninger til bruk for forskning

Finanstilsynet kan bestemme at en verdipapirsentral kan gi opplysninger til bruk for forskning uten hinder av taushetsplikt etter § 8-1 når det finnes rimelig og ikke medfører uforholdsmessig ulempe for andre interesser.

Til vedtak som nevnt i første ledd kan det stilles vilkår om blant annet hvem som skal ha ansvar for opplysningene, og hvem som skal ha tilgang til dem, om oppbevaring og tilbakelevering av utlånt materiale, om sletting av avskrifter, om hvorvidt forskerne skal ha adgang til å henvende seg til eller innhente nærmere opplysninger om dem det er gitt opplysninger om, og om bruken av opplysninger for øvrig.

Begjæring om dispensasjon fra taushetsplikten i medhold av første ledd skal sendes verdipapirsentralen, som skal gi en tilråding i saken til Finanstilsynet.

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i paragrafen her.

§ 8-5 Forskeres taushetsplikt

Enhver som utfører tjeneste eller arbeid i forbindelse med forskning som en verdipapirsentral i medhold av § 8-4 første ledd har gitt opplysninger underlagt taushetsplikt til, plikter å hindre at andre får adgang eller kjennskap til disse opplysningene.

Opplysningene kan bare brukes til forskning og i samsvar med opplyst formål og de vilkår som måtte være fastsatt etter § 8-4 annet ledd.

Taushetsplikten er ikke til hinder for:

1. at opplysningene gjøres kjent for dem som opplysningene direkte gjelder, eller for andre i den utstrekning de som har krav på taushet, samtykker
2. at opplysningene brukes når behovet for beskyttelse må anses ivaretatt ved at de gis i statistisk form, eller ved at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte.

Verdipapirsentralen skal før utlevering av opplysningene gjøre mottakerne av opplysningene kjent med taushetsplikten og straffebestemmelsene i straffeloven §§ 209 og 210. Verdipapirsentralen kan kreve skriftlig erklæring om at mottakerne av opplysningene kjenner til reglene og vil overholde taushetsplikten.

Departementet kan gi forskrift til utfylling og gjennomføring av bestemmelsene i paragrafen her.

§ 8-6 Tilgang til opplysninger i verdipapirsentraler

Politiet skal ha elektronisk tilgang til opplysninger i verdipapirsentraler. Søk i register skal kun skje ut fra politiets behov for opplysninger i forbindelse med forebygging og bekjempelse av kriminalitet.

Finanstilsynet skal ha elektronisk tilgang til opplysninger i verdipapirsentraler. Søk i register skal kun skje ut fra Finanstilsynets behov for opplysninger i forbindelse med tilsynsoppgaver.

Norges Bank skal ha elektronisk tilgang til opplysninger i verdipapirsentraler. Søk i register skal kun skje ut fra Norges Banks behov for opplysninger i forbindelse med oppgaver etter sentralbankloven eller for å støtte tilsynet med soliditet og finansiell stabilitet.

Etter søknad fra et regulert marked, multilateral handelsfasilitet eller organisert handelsfasilitet med hovedsete i en EØS-stat kan Finanstilsynet i særlige tilfeller pålegge en verdipapirsentral å gi søkeren elektronisk tilgang til hele eller deler av de registrerte opplysningene dersom dette er nødvendig for en effektiv markedsovervåking. Verdipapirsentralen kan kreve at markedsplassen dekker kostnadene ved å etablere og opprettholde slik elektronisk tilgang.

§ 8-7 Vederlag

Verdipapirsentralen kan kreve vederlag for utlevering av opplysninger til kontohavere, rettighetshavere og andre, herunder ved utlevering av endringsmeldinger og beholdningsoversikter. Dette gjelder likevel ikke

for opplysninger offentlige myndigheter har krav på i medhold av lov eller forskrift.

Departementet kan i forskrift gi regler om verdipapirsentralens vederlag for utlevering av opplysninger som nevnt i første ledd.

Kapittel 9. Erstatning

§ 9-1 Verdipapirsentralers erstatningsansvar

Verdipapirsentralen er ansvarlig for direkte økonomisk tap som noen påføres som følge av feil som er oppstått i tilknytning til registreringsvirksomheten. Første punktum gjelder også for feil i verdipapirregisteret som har oppstått som følge av oppgjørstjenester.

Første ledd gjelder ikke dersom verdipapirsentralen godtgjør at feilen skyldes forhold utenfor verdipapirsentralens kontroll som den ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av. Første ledd gjelder heller ikke for økonomisk tap som noen påføres i egenskap av å være oppgjørstaker eller kontofører for verdipapirsentralen.

Erstatningsansvar som nevnt i første ledd omfatter kun direkte tap, og slikt ansvar er i alle tilfelle begrenset til 500 millioner kroner for samme feil.

For annet økonomisk tap enn det som er nevnt i første til tredje ledd, er verdipapirsentralen ansvarlig dersom tapet skyldes uaktsomhet fra dennes side eller hos noen verdipapirsentralen svarer for.

Erstatningskrav skal behandles etter verdipapirsentralens regler om behandling av klager fastsatt i medhold av verdipapirsentralforordningen artikkel 32 nr. 2.

§ 9-2 Kontoføreres erstatningsansvar og verdipapirsentralens solidaransvar

Dersom en feil etter § 9-1 kan henføres til en kontofører, er kontoføreren ansvarlig. Bestemmelsene i § 9-1 første til fjerde ledd gjelder tilsvarende for kontoførere.

Skadelidte kan i alle tilfeller rette kravet mot verdipapirsentralen. For tap som kan henføres til en kontofører, er verdipapirsentralen solidarisk ansvarlig med kontoføreren for 50 millioner kroner per feil. Ut over dette er verdipapirsentralen ikke ansvarlig for tap som kan henføres til en kontofører.

Erstatningskrav fremsatt mot en kontofører behandles etter reglene om klager som nevnt i § 6-3 tredje ledd.

§ 9-3 Skadelidtes medvirkning

Har skadelidte selv forsettlig eller uaktsomt forårsaket eller medvirket til skaden, kan erstatningen nedsettes eller bortfalle.

Kapittel 10. Avvikling og krisehåndtering

§ 10-1 Vedtak om oppløsning og avvikling

Vedtaket om å oppløse eller avvikle virksomheten i en verdipapirsentral treffes av generalforsamlingen med flertall som for vedtektsendring, med mindre noe annet følger av lov. Vedtaket skal oversendes til Finanstilsynet, som innen 30 virkedager etter mottak kan be om ytterligere informasjon om grunnlaget for og virkningene av vedtaket.

Vedtaket etter første ledd skal godkjennes av departementet, som kan sette vilkår for godkjennelsen. Dersom departementet ikke har truffet vedtak om noe annet innen tre måneder etter at Finanstilsynet mottok vedtaket og eventuell ytterligere informasjon, skal vedtaket anses som godkjent.

Godkjente vedtak etter første og annet ledd skal offentliggjøres i Brønnøysundregistrens elektroniske kunngjøringspublikasjon og minst to riksdekkende aviser.

§ 10-2 Melding til Finanstilsynet

Styret og daglig leder har hver for seg plikt til å melde fra til Finanstilsynet hvis det er grunn til å frykte at verdipapirsentralen i nær fremtid ikke vil kunne:

1. oppfylle krav fastsatt i eller i medhold av loven her
2. utføre sine kjernefunksjoner
3. oppfylle sine forpliktelser etter hvert som de forfaller, eller
4. opprettholde virksomheten, på grunn av alvorlig tillitssvikt, tap som vesentlig kan svekke eller true soliditeten, eller andre inntrådte forhold.

Hvis verdipapirsentralens revisor blir kjent med forhold nevnt i første ledd, skal denne gi slik melding til Finanstilsynet som nevnt i første ledd, med mindre vedkommende har fått bekreftelse fra Finanstilsynet på at slik melding allerede er gitt.

Meldingen skal inneholde alle relevante opplysninger om verdipapirsentralens økonomiske og markedsmessige situasjon og redegjøre for årsakene til vanskelighetene.

§ 10-3 Konkursforbud

Gjeldsforhandling eller konkurs etter konkursloven kan ikke åpnes i verdipapirsentraler med tillatelse etter denne lov.

§ 10-4 Krisehåndtering

For verdipapirsentraler med tillatelse til å yte tilknyttede banktjenester etter verdipapirsentralforordningen artikkel 54 nr. 2 gjelder reglene i finansforetaksloven kapittel 20 med tilhørende forskrifter.

Departementet kan i forskrift fastsette at reglene i finansforetaksloven kapittel 20 med tilhørende forskrifter helt eller delvis skal gjelde også for andre verdipapirsentraler. Departementet kan i tillegg fastsette regler i forskrift som fraviker eller supplerer reglene nevnt i første punktum.

Kapittel 11. Tilsyn, forvaltningstiltak og sanksjoner mv.

§ 11-1 Vedkommende myndighet og tilsyn

Finanstilsynet er vedkommende myndighet etter verdipapirsentralforordningen artikkel 11.

Med mindre annet er særskilt bestemt, fører Finanstilsynet tilsyn med at bestemmelsene i loven her overholdes.

§ 11-2 Taushetsplikt om varsling og sanksjoner mv.

Enhver som utfører arbeid eller tjeneste for Finanstilsynet eller departementet, har taushetsplikt overfor uvedkommende om opplysninger som omhandler tiltak og sanksjoner som knytter seg til overtredelse av regler i loven her eller forskrifter i medhold av loven, så lenge offentliggjøring av opplysningene kan skade finansmarkedenes stabilitet eller en pågående gransking eller påføre de berørte parter uforholdsmessig stor skade. Forvaltningsloven § 13 a får tilsvarende anvendelse så langt den passer. Forvaltningsloven § 13 første og annet ledd og § 13 b gjelder ikke for opplysninger som nevnt i første punktum.

Enhver som utfører arbeid eller tjeneste for Finanstilsynet eller departementet, har taushetsplikt overfor uvedkommende om opplysninger som nevnt i § 8-2 første ledd om varsling, med mindre bruk av opplysningene er nødvendig som ledd i ytterligere undersøkelser av overtredelsen, etterfølgende forvaltningssak eller rettergang. Taushetsplikten etter første punktum gjelder også overfor sakens parter og deres representanter. Forvaltningsloven § 13 første og annet ledd, § 13 a og § 13 b gjelder ikke for opplysninger som nevnt i første punktum.

§ 11-3 Opplysningsplikt overfor Finanstilsynet

Verdipapirsentraler og foretak i samme konsern har plikt til å gi de opplysningene som Finanstilsynet krever om forhold som angår foretakets virksomhet, samt til å fremvise og utlevere til Finanstilsynet dokumentasjon som angår virksomheten. Første punktum gjelder tilsvarende for kontoførere og andre som utfører arbeid eller oppdrag på vegne av en verdipapirsentral eller en kontofører.

§ 11-4 Meldeplikt om avhendelse av vesentlig del av virksomheten, fusjon og fisjon mv.

En verdipapirsentral skal sende skriftlig melding til Finanstilsynet om beslutning om å avhende en vesentlig del av verdipapirsentralens virksomhet som nevnt i avsnitt A i vedlegget til verdipapirsentralforordningen og ved fusjon og fisjon. Endringen kan tidligst iverksettes tre måneder etter at Finanstilsynet har mottatt melding som nevnt i første punktum.

En verdipapirsentral skal sende skriftlig melding til Finanstilsynet om beslutning om å etablere datterselskap i utlandet eller filial i land utenfor EØS-området før etableringen iverksettes.

§ 11-5 Pålegg om retting

Finanstilsynet kan gi en verdipapirsentral pålegg om retting dersom foretaket opptrer i strid med lov, bestemmelser gitt med hjemmel i lov, vilkår for tillatelsen eller interne retningslinjer fastsatt etter bestemmelser i lov eller forskrift, eget regelverk eller egne forretningsvilkår. Tilsvarende gjelder overfor den som handler på vegne av en verdipapirsentral.

Finanstilsynet kan gi en kontofører pålegg om retting dersom foretaket opptrer i strid med lov, forskrift eller verdipapirsentralens regelverk. Tilsvarende gjelder overfor den som handler på vegne av en kontofører.

Finanstilsynet kan gi en verdipapirsentral som ikke har Norge som hjemstat, pålegg om retting i de tilfellene som følger av verdipapirsentralforordningen artikkel 24 nr. 5 annet avsnitt.

§ 11-6 Pålegg om at stemmerettigheter til aksjer ikke kan utøves

Dersom en aksjeeier som direkte eller indirekte kan øve innflytelse på en verdipapirsentralens ledelse etter verdipapirsentralforordningen artikkel 27 nr. 6, ikke oppfyller kravet om å være skikket etter nevnte bestemmelse eller ikke har underrettet verdipapirsentralen eller Finanstilsynet etter verdipapirsentralforordningen artikkel 27 nr. 7, kan Finanstilsynet gi pålegg om at stemmerettighetene til aksjene ikke kan utøves.

§ 11-7 Tiltak ved brudd på forvalteres plikter

Dersom noen forvalter en forvalterkonto uten å oppfylle kravene i § 4-3, kan Finanstilsynet kreve kontoen sperret. Ved sperring mister forvalteren retten til å disponere over de finansielle instrumentene som er registrert på kontoen, herunder til å motta utbetalinger knyttet til de finansielle instrumentene med frigjørende virkning for betaleren. Sperringen er ikke til hinder for gjennomføringen av transaksjoner som er godkjent av Finanstilsynet.

Første ledd gjelder tilsvarende dersom en forvalter ikke oppfyller sin plikt til å gi opplysninger etter § 4-4 fjerde ledd.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om tvangssalg av finansielle instrumenter registrert på forvalterkontoer i de tilfeller der kontoen forvaltes av noen som ikke oppfyller kravene i § 4-3, eller der forvalteren ikke oppfyller sin plikt etter § 4-4 fjerde ledd.

§ 11-8 Forbud mot å ha ledelsesfunksjon

Dersom et styremedlem, en daglig leder eller en faktisk leder i en verdipapirsentral eller i en kredittinstitu-

sjon som er utpekt etter verdipapirsentralforordningen artikkel 54, har overtrådt en bestemmelse som nevnt i verdipapirsentralforordningen artikkel 63 nr. 1 og overtredelsen medfører at vedkommende anses uskikket til å ha ledelsesfunksjon i foretaket, kan Finanstilsynet forby vedkommende å ha slike ledelsesfunksjoner. Tilsvarende gjelder overfor andre fysiske personer som kan holdes ansvarlig for overtredelsen.

§ 11-9 Overtredelsesgebyr

Ved overtredelse av bestemmelse som nevnt i verdipapirsentralforordningen artikkel 63 nr. 1 kan Finanstilsynet ilegge overtredelsesgebyr. Tilsvarende gjelder ved overtredelse av plikten til å underrette verdipapirsentralen eller vedkommende myndigheter om erverv eller avhendelse av aksjer etter verdipapirsentralforordningen artikkel 27 nr. 7 annet avsnitt. Finanstilsynet kan også ilegge overtredelsesgebyr ved overtredelse av § 2-1, § 3-2 første ledd, § 3-3 annet ledd, § 4-1, § 4-2, § 4-3 første og annet ledd, § 4-4 første til femte ledd, kapittel 5, kapittel 6, § 10-1 første ledd, § 10-2 eller §§ 11-3 til 11-5 eller forskrifter gitt i medhold av disse bestemmelsene.

Når overtredelsesgebyr kan ilegges foretak etter første ledd, kan overtredelsesgebyr i tillegg ilegges styremedlemmer, daglig leder eller faktisk leder i foretaket dersom vedkommende har utvist forsett eller grov uaktsomhet.

Foretak kan ilegges overtredelsesgebyr på inntil 167 millioner kroner eller inntil 10 prosent av den samlede årsomsetningen i henhold til siste godkjente årsregnskap. For et morselskap eller et datterselskap av et morselskap som skal utarbeide konsernregnskap etter direktiv 2013/34/EU, skal den samlede omsetningen være den totale årsomsetningen eller tilsvarende inntekt etter relevante regnskapsdirektiver etter siste tilgjengelige konsoliderte årsregnskap godkjent av styret i morselskapet. Overtredelsesgebyret kan fastsettes til inntil to ganger oppnådd fortjeneste som følge av overtredelsen dersom overtredelsesgebyret ved denne beregningen blir høyere enn utmålingen etter første og annet punktum.

Fysiske personer kan ilegges overtredelsesgebyr på inntil 42 millioner kroner eller inntil to ganger oppnådd fortjeneste som følge av overtredelsen dersom overtredelsesgebyret ved denne beregningen blir høyere.

Ved forsinket betaling av overtredelsesgebyr påløper det renter etter forsinkelsesrenteloven.

Adgangen til å ilegge overtredelsesgebyr foreldes fem år etter at overtredelsen er opphørt. Fristen avbrytes ved at Finanstilsynet gir forhåndsvarsel eller fatter vedtak om overtredelsesgebyr.

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om utmåling av overtredelsesgebyr.

§ 11-10 Vurderingsmomenter for forbud mot å ha ledelsesfunksjon og vedtak om overtredelsesgebyr

Ved vurderingen av om det skal nedlegges forbud mot å ha ledelsesfunksjon etter § 11-8 eller ilegges overtredelsesgebyr etter § 11-9, kan det blant annet tas hensyn til:

1. overtredelsens grovhet og varighet
2. graden av skyld hos overtrederen
3. overtreders økonomiske evne, slik den fremgår av for eksempel et foretaks samlede omsetning eller av en ansvarlig fysisk persons årsinntekt
4. fordeler som er oppnådd eller tap som er unngått som følge av overtredelsen
5. tredjeparters tap
6. graden av samarbeid med myndighetene
7. tidligere overtredelser begått av personen som er ansvarlig for overtredelsen.

De samme momentene kan hensyntas ved utmålingen av overtredelsesgebyr.

§ 11-11 Straff

Med bøter eller fengsel inntil 1 år straffes den som grovt eller gjentatte ganger forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene som nevnt i § 11-9 første ledd.

Tillitsvalgte, ansatte og revisor i foretak som driver verdipapirsentral og som forsettlig eller uaktsomt overtrer bestemmelsene i § 10-2, straffes med bøter og under særlig skjerpene omstendigheter med fengsel inntil tre måneder.

Kapittel 12. Ikrafttredelse, overgangsregler og endringer i andre lover

§ 12-1 Ikrafttredelse og overgangsregler

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. De ulike bestemmelsene i loven kan settes i kraft til ulik tid.

Når loven trer i kraft oppheves lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter. De ulike bestemmelsene i loven kan oppheves til ulik tid.

Departementet kan gi overgangsregler.

§ 12-2 Endringer i andre lover

Fra den tid loven her trer i kraft, gjøres følgende endringer i andre lover:

1. I lov 17. juli 1953 nr. 2 om erstatning for krigsskade på eiendom og interesse skal § 3 tredje ledd tredje punktum lyde:

Departementet kan også gi samtykke til at det for lånet utstedes ihendehaverobligasjoner eller obligasjoner registrert i *en verdipapirsentral*.

2. I lov 7. desember 1956 nr. 1 om tilsynet med finansforetak mv. gjøres følgende endringer:

§ 1 første ledd nr. 15 skal lyde:

15. *verdipapirsentraler*,

§ 7 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at Finanstilsynet gir opplysninger til *regulert marked* med tillatelse etter *verdipapirhandelloven*, *verdipapirsentral* med tillatelse etter *verdipapirsentralloven* eller sentral motpart med tillatelse etter *verdipapirhandelloven*, om forhold som er nødvendig for utførelsen av disse *foretakens* lovbestemte oppgaver.

3. I lov 25. juni 1965 nr. 2 om adgang til regulering av penge- og kredittforholdene skal § 15 lyde:

§ 15 Kongen kan ved forskrift bestemme at lån mot utstedelse av ihendehaverobligasjoner eller obligasjoner registrert i *en verdipapirsentral* eller lån som ellers gis av flere långivere sammen, ikke skal kunne tas opp uten etter samtykke fra Kongen.

4. Lov 18. mai 1979 nr. 18 om foreldelse av fordringer § 5 nr. 1 skal lyde:

1. Når det er utstedt gjeldsbrev for en fordring, eller fordringen er registrert i *en verdipapirsentral*, er foreldelsesfristen 10 år, bortsett fra senere forfalt rente eller selskapsutbytte og senere forfalte terminytelser som omhandlet i § 6.

5. I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 4 skal lyde:

Kap. 4. Avtalepant i verdipapirer, finansielle instrumenter registrert i en verdipapirsentral, aksjer, enkle pengekrav, patenter og planteforedlerretter m.m.

Overskriften til § 4-1 skal lyde:

§ 4-1 *Verdipapir og finansielle instrumenter registrert i en verdipapirsentral*

§ 4-1 tredje og fjerde ledd skal lyde:

(3) Finansielle instrumenter registrert i *en verdipapirsentral med Norge som hjemstat* kan pantsettes ved registrering i *verdipapirsentralen*, jf. *verdipapirsentralloven*.

(4) En livsforsikring kan pantsettes ved registrering i livsforsikringsregisteret, jf. lov 16. juni 1989 nr. 69 om forsikringsavtaler § 17-1 annet ledd.

Overskriften til § 4-2a skal lyde:

§ 4-2a. Aksjer som ikke er registrert i *en verdipapirsentral*

§ 4-2a første ledd skal lyde:

(1) Aksjer som ikke er registrert i *en verdipapirsentral*, kan pantsettes med mindre noe annet er fastsatt i selskapets vedtekter.

§ 4-4 tredje ledd skal lyde:

(3) Som enkelt pengekrav regnes pengekrav som ikke er knyttet til verdipapir, finansielle instrumenter registrert i *en verdipapirsentral* eller innløsningspapir.

Overskriften til § 5-7 skal lyde:

§ 5-7 *Utlegg i verdipapir, finansielle instrumenter registrert i en verdipapirsentral, innløsningspapir, aksjer, medlemskap i samvirkeforetak eller enkle krav*

§ 5-7 tredje ledd skal lyde:

(3) Utleggspant i aksjer som ikke er registrert i *en verdipapirsentral med Norge som hjemstat*, får rettsvern etter reglene i § 4-2 a annet ledd.

§ 5-7 syvende ledd skal lyde:

(7) Utleggspant i finansielle instrumenter registrert i *en verdipapirsentral med Norge som hjemstat* får rettsvern ved registrering i *verdipapirsentralen*, jf. *verdipapirsentralloven*.

6. Lov 22. mai 1981 nr. 25 om rettergangsmåten i straffesaker § 230 annet ledd første punktum skal lyde:

Vitner som har taushetsplikt etter *forsikringsloven § 1-6*, *finansforetaksloven § 9-6* eller *§ 9-7*, *verdipapirhandelloven § 10-5* eller *verdipapirsentralloven § 8-1*, plikter å gi forklaring til politiet om forhold som omfattes av taushetsplikten eller taushetsplikt etter avtale.

7. I lov 8. juni 1984 nr. 58 om gjeldsforhandling og konkurs gjøres følgende endringer:

§ 36 første ledd nr. 3) skal lyde:

3) *en verdipapirsentral*, dersom det er registrert rettigheter der som gjeldsnemnda mener tilhører skyldneren, og

§ 79 fjerde ledd nr. 2) skal lyde:

2) *en verdipapirsentral*, dersom det er registrert rettigheter der som bostyreren mener er omfattet av boets beslagsrett.

8. Lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. § 27 første ledd første punktum skal lyde:

Kongen kan ved forskrift eller enkeltvedtak bestemme at foretak i finansiell sektor, herunder banker, forsikringselskaper, finansieringsforetak, verdipapirforetak, *regulerte markeder*, *verdipapirsentraler* og sentrale motparter, skal gi banken opplysninger om sin virksomhet, finansiering av virksomheten, sitt regnskap, transaksjoner og beholdninger på egne og kunders veg-

ne, samt andre opplysninger som er nødvendige for bankens arbeid.

9. Lov 21. juni 1985 nr. 78 om registrering av foretak § 5-3 første ledd tredje punktum skal lyde:

Gjelder registerførerens vedtak emisjon av finansielle instrumenter, skal også *verdipapirsentralen* underrettes.

10. I lov 26. juni 1992 nr. 86 om tvangsfullbyrdelse gjøres følgende endringer:

§ 7-13 første ledd annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i *en verdipapirsentral*, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller boret til husrom som saksøkte er registrert eller meldt som eier av.

§ 7-14 annet punktum skal lyde:

Det samme gjelder realregistrerte formuesgoder, finansielle instrumenter registrert i *en verdipapirsentral*, aksjer og adkomstdokumenter til leierett eller boret til husrom som en tredjeperson er registrert eller meldt som eier av.

§ 7-20 fjerde og femte ledd skal lyde:

Ved utlegg i finansielle instrumenter som er registrert i *en verdipapirsentral*, registrerer namsmannen omgående at bare namsmannen kan disponere kontoen.

Ved utlegg i aksjer som ikke er registrert i *en verdipapirsentral*, underretter namsmannen, dersom det lar seg gjøre, snarest selskapet og forbyr selskapet å betale eller yte til saksøkte.

§ 10-3 første ledd fjerde punktum skal lyde:

Ved begjæring om dekning i finansielle instrumenter som er registrert i *en verdipapirsentral* eller immaterialrettigheter som kan registreres i særskilt register, skal utskrift fra vedkommende *verdipapirsentral* eller register legges ved begjæringen istedenfor utskrift fra Løsøreregisteret.

§ 10-4 første ledd første punktum skal lyde:

Tvangsdekning i omsettelige verdipapirer som nevnt i *verdipapirhandelloven* § 2-4 og i finansielle instrumenter som er registrert i *en verdipapirsentral*, skjer ved salg av formuesgodet gjennom medhjelper.

11. I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper gjøres følgende endringer:

§ 4-4 skal lyde:

§ 4-4 *Registrering av aksjer i en verdipapirsentral*

Det kan bestemmes i vedtektene at selskapets aksjer skal registreres i *en verdipapirsentral som har tillatelse etter eller er anerkjent etter verdipapirsentralforordningen (forordning (EU) 909/2014)*. Det skal i så fall også fastsettes i vedtektene i hvilken *verdipapirsentral* aksjene blir registrert. Er selskapets aksjer registrert i *en verdipapirsentral*, gjelder reglene i lov om allmennaksjeselskaper om slik registrering for aksjene, herunder § 4-10 om forvalterregistrering.

§ 4-11 skal lyde:

§ 4-11 *Overgang fra aksjeeierbok til aksjeeierregistrering i en verdipapirsentral og omvendt*

(1) Dersom et aksjeselskap har besluttet at selskapets aksjer skal registreres i *en verdipapirsentral*, skal selskapet varsle om at den som aksjeeierboken angir som aksjeeier, vil bli registrert som eier for det antall aksjer aksjeeierboken viser, med mindre det godtgjøres at en annen er aksjeeier. Varselet skal angi tidspunktet for registreringene.

(2) Varselet etter første ledd skal senest to måneder før registreringen sendes alle som ifølge aksjeeierboken er aksjeeiere, og kunngjøres i Brønnøysundregistrens elektroniske kunngjøringspublikasjon.

(3) Dersom et aksjeselskap har besluttet at selskapets aksjer ikke lenger skal være registrert i *en verdipapirsentral*, skal selskapet varsle om at den som er angitt som aksjeeier i aksjeeierregisteret, vil bli innført i aksjeeierboken som eier for det antall aksjer aksjeeierregisteret viser, med mindre det godtgjøres at en annen er aksjeeier. Varselet skal angi tidspunktet for innføringen. Annet ledd gjelder tilsvarende. Rettigheter i en aksje som er registrert i *en verdipapirsentral*, anses ved overgangen til aksjeeierboken som meldt til selskapet med den prioritert rettighetene har etter registreringen i *verdipapirsentralen*.

(4) Kongen kan gi forskrift om fremgangsmåten ved overgang fra aksjeeierbok til aksjeeierregister i *en verdipapirsentral*, og ved overgang fra aksjeeierregister i *en verdipapirsentral* til aksjeeierbok.

12. I lov av 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper gjøres følgende endringer:

§ 2-2 første ledd nytt nr. 11 skal lyde:

11. *hvilken verdipapirsentral aksjene er registrert i*

§ 4-4 første ledd skal lyde:

(1) Når et allmennaksjeselskap er stiftet, skal styret uten opphold sørge for at det opprettes et aksjeeierregister for selskapet i *en verdipapirsentral som har tillatelse etter eller er anerkjent etter verdipapirsentralforordningen (forordning (EU) nr. 909/2014)*. Opprettes aksjeeierregisteret før selskapet er registrert i Foretaksregisteret, skal dette angis. Når *selskapet er registrert i Foretaksregis-*

teret, skal styret straks melde dette til *verdipapirsentralen*.

§ 4-7 skal lyde:

§ 4-7 *Eierskifte*

Tidligere eier skal sørge for at det straks etter eierskifte sendes melding til *verdipapirsentralen* om dette.

§ 4-8 annet ledd annet punktum skal lyde:

Når registrering i Foretaksregisteret er foretatt, skal styret straks melde dette til *verdipapirsentralen*.

§ 4-9 nytt tredje ledd skal lyde:

(3) *Mottar aksjeeieren meldingen direkte fra den verdipapirsentralen hvor aksjen er registrert, er melding fra selskapet som nevnt i første og annet ledd ikke nødvendig.*

§ 4-10 første ledd fjerde punktum skal lyde:

En annen *verdipapirsentral* kan etter forskrift gitt av Kongen opprette et delregister som føres inn i aksjeeierregisteret på vegne av aksjeeier.

§ 4-10 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) *Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om tvangssalg av finansielle instrumenter registrert på en forvalterkonto der kontoen forvaltes av noen uten godkjenning etter første ledd, eller der forvalteren ikke oppfyller sin plikt til å gi opplysninger etter fjerde ledd eller etter forskrift gitt i medhold av femte ledd.*

§ 4-11 første ledd skal lyde:

(1) Selskapet skal ha et tegningsrettsregister i den *verdipapirsentralen* selskapets aksjer er registrert i.

§ 4-11 tredje ledd første punktum skal lyde:

Tegningsrett som nevnt skal også registreres på konto som rettighetshaveren har i en *verdipapirsentral*.

§ 4-13 første ledd skal lyde:

(1) Om rettsvirkninger av registrering i en *verdipapirsentral med Norge som hjemstat*, jf. *verdipapirsentralloven* § 1-2 første ledd, gjelder reglene i *verdipapirsentralloven* §§ 7-3, 7-4 og 7-6. Dersom aksjene er registrert i en *verdipapirsentral* som ikke knytter rettsvernsvirkninger til registrering i *verdipapirsentralen*, gjelder reglene i *aksjeloven* § 4-13 om legitimasjons- og rettsvernsvirkninger ved eierskifte tilsvarende.

§ 4-13 annet ledd annet punktum skal lyde:

Annen utdeling enn utbytte er likevel bare frigjørende i forhold til en senere godtroende erverver dersom den er registrert på aksjeeierens konto i en *verdipapirsentral*.

§ 4-13 tredje ledd nr. 2 skal lyde:

2. unnlatt registrering skyldes feil i en *verdipapirsentral*.

§ 4-13 nytt fjerde ledd skal lyde:

(4) *Opplysninger som gjelder rettsvirkninger av registrering, skal være offentlig tilgjengelig. Det samme gjelder fremgangsmåten for å få registrert rettigheter til aksjene.*

§ 4-15 a skal lyde:

§ 4-15a. Pantsettelse av aksjer

Aksjer kan pantsettes når annet ikke er fastsatt i vedtektene. Pant i aksjer registrert i *verdipapirsentral med Norge som hjemstat* får rettsvern etter reglene i *verdipapirsentralloven*. Avtalen kan bestemme at utbytte skal utbetales til panthaveren uten de begrensninger som følger av § 8-3 annet ledd. Dersom aksjene er registrert i en *verdipapirsentral* som ikke knytter rettsvernsvirkninger til registrering i *verdipapirsentralen*, gjelder reglene i *aksjeloven* § 4-8 annet og tredje ledd om pant i aksjer tilsvarende.

§ 4-16 første ledd annet punktum skal lyde:

Styret skal snarest mulig etter at ervervet er meldt til *verdipapirsentralen*, avgjøre om samtykke skal gis.

§ 4-16 fjerde ledd skal lyde:

(4) Er erververen ikke underrettet om at samtykke er nektet, innen to måneder etter at melding om ervervet kom inn til *verdipapirsentralen*, anses samtykke å være gitt.

§ 4-20 første punktum skal lyde:

Når *verdipapirsentralen* mottar melding etter § 4-7, skal den straks varsle selskapet.

§ 4-23 første ledd annet punktum skal lyde

Meldingen må være kommet frem til selskapet senest to måneder etter at *verdipapirsentralen* eller i tilfelle selskapet fikk melding om eierskiftet som nevnt i § 4-20.

§ 4-24 tredje ledd skal lyde:

(3) Når selskapet har truffet beslutning om tvungen overtakelse i henhold til tillatelse fra departementet, skal selskapet innføres som eier av aksjene i *verdipapirsentralen*. Dette gjelder likevel ikke aksjene til aksjeeiere som etter at tilbudet etter første ledd er fremsatt, har fått registrert erverv av så mange aksjer at de ikke lenger omfattes av tilbudet.

§ 4-25 femte ledd skal lyde:

(5) Når et morselskap har besluttet å overta aksjer etter første ledd, skal morselskapet innføres som eier av aksjene i *verdipapirsentralen*. Samtidig skal morselska-

pet innbetale det samlede tilbudsbeløpet på særskilt konto i en bank som kan drive virksomhet her i riket.

§ 5-10 nytt sjettede ledd skal lyde:

(6) Når endringen gjelder i hvilken verdipapirsentral aksjene registreres, skal forslaget inneholde opplysninger om de viktigste virkningene endringen vil ha, herunder hvordan aksjeeierne får etablert konto i den foreslåtte verdipapirsentralen, og hvilke rettsvernsregler som vil gjelde etter et skifte av verdipapirsentral.

§ 5-11 b første punktum skal lyde:

For selskaper med aksjer som er opptatt til notering på regulert marked, jf. *verdipapirhandelloven § 2-7 fjerde ledd*, som ligger i eller har virksomhet i EØS-området, gjelder følgende særregler:

§ 10-6 skal lyde:

§ 10-6 *Innføring av fortrinnsretten i tegningsrettsregisteret*

Fortrinnsrett til å tegne nye aksjer skal innføres i tegningsrettsregisteret i *verdipapirsentralen* etter reglene i § 4-11.

§ 10-12 fjerde ledd nr. 1 første punktum skal lyde:

Slike aksjer skal foreløpig registreres på en egen konto i *verdipapirsentralen*.

§ 12-6 nr. 4 annet punktum skal lyde:

Utdelinger som skjer i forbindelse med kapitalnedsettningen, skal registreres på aksjeeierens konto i *verdipapirsentralen*.

§ 13-18 tredje ledd skal lyde:

(3) Utbetaling av vederlag i annet enn aksjer til aksjeeiere i selskap som er registrert i *en verdipapirsentral*, skal registreres på aksjeeierens konto i *verdipapirsentralen*.

§ 13-18 fjerde ledd annet punktum skal lyde:

Har det eller de overdragende selskapenes aksjer vært registrert i *en verdipapirsentral*, skal det overtakende selskapet også oppbevare en kopi av aksjeeierregisteret i minst ti år, slik dette er ved registreringen av fusjonen.

13. I lov 13. juni 1997 nr. 55 om serveringsvirksomhet skal § 8 fjerde ledd lyde:

Serveringssteder som er børsnoterte eller notert på annet regulert marked, plikter ikke å legge frem informasjon som er taushetsbelagt etter *verdipapirhandelloven med forskrifter*.

14. I lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. skal § 3-3 b tredje ledd lyde:

Annet ledd nr. 1, 2, 3, 5 og 6 gjelder ikke for regnskapspliktige som ikke har utstedt aksjer eller egenkapi-

talbevis som er notert på et regulert marked eller på en multilateral handelsfasilitet, jf. *verdipapirhandelloven § 2-7 femte ledd*.

15. I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt gjøres følgende endringer:

§ 4-14 skal lyde:

§ 4-14 *Ihendehaverobligasjon, obligasjon registrert i en verdipapirsentral og lignende verdipapir*

Ihendehaverobligasjon, obligasjon registrert i *en verdipapirsentral* og lignende verdipapir verdsettes til kursverdien, eller til antatt omsetningsverdi dersom kursen ikke er notert.

§ 9-11 fjerde ledd bokstav a skal lyde:

a. lånet gjelder aksje, egenkapitalbevis eller ihendehaverobligasjon, tatt opp til notering på regulert marked som definert i *verdipapirhandelloven § 2-7 fjerde ledd*, eller tilsvarende notering på utenlandsk børs, og

§ 9-11 fjerde ledd bokstav c skal lyde:

c. transaksjonen registreres som lånetransaksjon i vedkommende *verdipapirsentral*, når lånet omfatter verdipapir som er registrert i *verdipapirsentral som omfattes av opplysningsplikt etter skatteforvaltningsloven § 7-3 første ledd bokstav i*.

16. I lov 17. desember 1999 nr. 95 om betalingssystemer m.v. skal § 4-4 tredje ledd lyde:

Dersom finansielle instrumenter som nevnt i *verdipapirhandelloven § 2-2* er stilt som sikkerhet etter første ledd, og retten til de finansielle instrumentene er registrert i et register, en konto eller i *en verdipapirsentral* i en EØS-stat, skal lovgivningen i dette landet være bestemmende for rettighetene til innehaver av sikkerhetsstillelsen.

17. I lov 26. mars 2004 nr. 17 om finansiell sikkerhetsstillelse skal § 1 tredje ledd bokstav d lyde:

d) avregningsentraler, sentrale motparter og lignende lovregulerte institusjoner som handler med finansielle instrumenter som nevnt i *verdipapirhandelloven § 2-4 syvende ledd*, eller juridiske personer som handler i egenskap av formuesforvalter eller etter fullmakt fra en eller flere personer, for eksempel tillitsmenn for obligasjonseiere i obligasjonsmarkedet eller spesialforetak opprettet i forbindelse med verdipapirisering.

18. Lov 1. april 2005 nr. 14 om europeiske selskaper ved gjennomføring av EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 10a (rådsforordning (EF) nr. 2157/2001) § 7 annet ledd bokstav e skal lyde:

e) lov 29. juni 2007 nr. 75 om *verdipapirhandel § 11-4*,

19. Lov 17. juni 2005 nr. 90 om mekling og rettergang i sivile tvister § 34-4 fjerde ledd annet punktum skal lyde: Tilsvarende gjelder for rettigheter registrert i en *verdipapirsentral* eller i et særskilt register for immaterialrettigheter.

20. I lov 29. juni 2007 nr. 75 om verdipapirhandel gjøres følgende endringer:

§ 9-3 første ledd nr. 8 skal lyde:

8. *verdipapirsentral med unntak av det som fremgår av verdipapirsentralforordningen artikkel 73 jf. verdipapirsentralloven § 1-1,*

§ 11-13 fjerde ledd skal lyde:

(4) Departementet kan i forskrift eller ved enkeltvedtak gjøre unntak fra taushetsplikten overfor annet regulert marked, *verdipapirsentral*, sentral motpart, utenlandske tilsynsmyndigheter, andre offentlige myndigheter og internasjonale eller overnasjonale institusjoner.

§ 12-5 tredje ledd første punktum skal lyde:

Markedsoperatøren kan kreve at en *verdipapirsentral* og en sentral motpart uten hinder av taushetsplikt gir opplysninger som er nødvendige for at det regulerte markedet skal kunne oppfylle sine plikter etter første og annet ledd.

§ 19-2 fjerde ledd skal lyde:

(4) Finanstilsynet kan uten hinder av taushetsplikt kreve å få de opplysninger det finner påkrevet i sin kontrollvirksomhet fra en *verdipapirsentral* på den måten Finanstilsynet finner hensiktsmessig.

21. I lov 26. mars 2010 nr. 9 om vergemål skal § 54 første ledd lyde:

Kongen kan i forskrift gi regler om at når en mindreårig eller en person som er fratatt den rettslige handleevnen, tilføres eiendeler, skal offentlige forvaltningsorganer, *finansforetak*, *forsikringsforetak*, pensjonsforetak, fondsforvaltningsselskaper, *verdipapirsentraler* og verge gi melding til fylkesmannen om dette.

22. I lov 25. november 2011 nr. 44 om verdipapirfond gjøres følgende endringer:

§ 2-7 femte ledd oppheves. Nåværende sjette ledd blir femte ledd.

§ 2-10 tredje punktum skal lyde:

Bestemmelsene gitt i eller i medhold av verdipapirhandelloven § 10-22 annet til *sjette* ledd gjelder tilsvarende så langt de passer.

§ 6-5 første ledd nr. 1 skal lyde:

1. er opptatt til offisiell notering eller omsettes på et regulert marked i en EØS-stat, herunder et norsk regulert marked, som definert i *direktiv 2014/65/EU art. 4 nr. 1 punkt 21 og verdipapirhandelloven § 2-7 fjerde ledd,*

23. I lov 20. juni 2014 nr. 28 om forvaltning av alternative investeringsfond gjøres følgende endringer:

§ 5-2 første ledd bokstav b skal lyde:

b) verdipapirforetak etablert i en EØS-stat, med tillatelse til å yte tilknyttet tjeneste som nevnt i verdipapirhandelloven § 2-6 første ledd nr. 1 og som har en ansvarlig kapital som minst utgjør et beløp i norske kroner tilsvarende 730 000 euro, eller

§ 7-3 skal lyde:

§ 7-3 *Krav til god forretningsskikk*

Ved markedsføring av alternative investeringsfond til ikke-profesjonelle investorer skal krav til god forretningsskikk som nevnt i verdipapirhandelloven § 10-15 første ledd med tilhørende forskrifter overholdes.

24. I lov 10. april 2015 nr. 17 om finansforetak og finanskonsern gjøres følgende endringer:

§ 7-8 første ledd bokstav i og ny bokstav j skal lyde:

i) hvordan foretaket skal utvikles og foretakets kapital disponeres ved *avvikling*,
j) *i hvilken verdipapirsentral egenkapitalbevisene er innført.*

§ 10-12 annet ledd skal lyde:

(2) Finansforetaket skal sørge for at det uten opphold opprettes et register over egenkapitalbeviserne i en *verdipapirsentral med godkjennelse eller anerkjennelse etter verdipapirsentralforordningen (forordning (EU) nr. 909/2014)*. *Egenkapitalbevisene skal uten opphold registreres i den verdipapirsentralen som fremgår av finansforetakets vedtekter.* Allmennaksjeloven §§ 4-1 til 4-11 gjelder tilsvarende.

§ 21-11 tredje ledd tredje punktum skal lyde:

Vedtaket skal også registreres i en *verdipapirsentral* og tinglyses hos registerfører for tinglysing i fast eiendom.

25. Lov 27. mai 2016 nr. 14 om skatteforvaltning § 7-3 første ledd bokstav h og i skal lyde:

h) verdipapirforetak, jf. verdipapirhandelloven § 2-7 første ledd
i) *verdipapirsentraler*

26. I lov 16. juni 2017 nr. 47 om gjeldsinformasjon ved kredittvurdering av privatpersoner gjøres følgende endringer:

§ 12 femte ledd annet punktum skal lyde:

Verdipapirsentralloven § 8-4 gjelder tilsvarende.

§ 17 annet ledd skal lyde:

For opplysninger til bruk i forskning og forskeres taushetsplikt gjelder *verdipapirsentralloven §§ 8-4 og 8-5* tilsvarende.

27. I lov 1. juni 2018 nr. 23 om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering gjøres følgende endringer:

§ 4 første ledd bokstav l skal lyde:

- l) *verdipapirsentraler*, i tilfeller der *verdipapirsentralen* ikke benytter ekstern *kontofører* som er rapporteringspliktig. For kontohavere og utstedere som har ekstern *kontofører* som er rapporteringspliktig, er det *kontoføreren* som er rapporteringspliktig.

§ 22 første ledd bokstav h skal lyde:

- h) *verdipapirsentral* som er rapporteringspliktig

Oslo, i finanskomiteen, den 14. februar 2019

Henrik Asheim

leder

Elin Rodum Agdestein

ordfører

